

Benedikce opata Tadeáše

1. 7. 2022

Adalbert

měsíčník královéhradecké diecéze

9/2022 / ročník XXXII / 29 Kč

8 100 let Karla Habsburského

10 Tajemstvím opředený Codex Gigas

16 Papež František mladým

26 Seriál Řády a kongregace v diecézi

MEZINÁRODNÍ VARHANNÍ FESTIVAL 2022 ZDEŇKA POLOLÁNÍKA

24. 9. 2022

MARTIN MOUDRÝ A SCHOLA CANTUS GREGORIANI (CZ)

„BARVY HARMONIÍ“ - VARHANNÍ HUDBA A ZPĚV.
MARCEL DUPRÉ, MARTIN MOUDRÝ, ZDENĚK POLOLÁNÍK.
KOSTEL SV. JAKUBA, ČESKÁ TŘEBOVÁ

VSTUPNÉ 100,- Kč / PŘEDPLATITELÉ KPH 50,- Kč / ZAČÁTEK V 19.00 hodin

1. 10. 2022

ANDRZEJ CHOROSIŃSKI (PL)

„ROMANTICKÉ VARHANY“ - VARHANNÍ RECITÁL. FRÉDÉRIC CHOPIN,
CÉSAR FRANCK, ALEXANDRE GUILMANT A ZDENĚK POLOLÁNÍK.
KOSTEL SV. JAKUBA, ČESKÁ TŘEBOVÁ

VSTUPNÉ 100,- Kč / PŘEDPLATITELÉ KPH 50,- Kč / ZAČÁTEK V 19.00 hodin

8. 10. 2022

MICHAL NOVENKO (CZ)

„HISTORICKÉ VARHANY“ - VARHANNÍ RECITÁL.
JOHANN SEBASTIAN BACH, ANTONIO BRAGA, JOSEF SEGER AJ.
KOSTEL SV. MARIE MAGDALENY, ŘETOVÁ

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ / ZAČÁTEK V 19.00 hodin

15.10. 2022

PŘEMYSL KŠICA (CZ)

„VARIÁČNÍ UMĚNÍ“ - VARHANNÍ RECITÁL. JOHANN SEBASTIAN BACH,
PŘEMYSL KŠICA, MAX REGER, ZDENĚK POLOLÁNÍK.
KOSTEL SV. JAKUBA, ČESKÁ TŘEBOVÁ

VSTUPNÉ 100,- Kč / PŘEDPLATITELÉ KPH 50,- Kč / ZAČÁTEK V 19.00 hodin

XVIII. ročník
mezinárodního
varhanního
festivalu 2022

ZDEŇKA
POLOLÁNÍKA

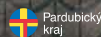
POŘÁDÁ KULTURNÍ CENTRUM ČESKÁ TŘEBOVÁ VE SPOLUPRÁCI S ŘÍMSKOKATOLICKOU FARNOSTÍ - DĚKANSTVÍM ČESKÁ TŘEBOVÁ A ZA PODPORY MĚSTSKÉHO MUZEA ČESKÁ TŘEBOVÁ POD ZÁŠTITOU HEJTMANA PARDUBICKEHO KRAJE MARTINA NETOLICKÉHO A STAROSTKY MĚSTA ČESKÁ TŘEBOVÁ MAGDALENY PETERKOVÉ.

MĚSTO
ČESKÁ
TŘEBOVÁ

OBEC
ŘETOVÁ

Pardubický
kraj

Českotřebovský
zpravodaj

ZÁJEMCI O POŘADY KC ČESKÁ TŘEBOVÁ SI MOHOU VSTUPENKY ZAKOUPIT ONLINE PROSTŘEDNÍCTVÍM INTERNETU NA ADRESE – WWW.KCCT.CZ. FYZICKY SI JE MOHOU ZAKOUPIT NA INFORMAČNÍM CENTRU ČESKÁ TŘEBOVÁ, TEL. 465 532 805. REZERVOVANÉ VSTUPENKY VYZVEDNĚTE NEJPOZDĚJI DO 24 HODIN, POTÉ BUDE REZERVACE AUTOMATICKY ZRUŠENA!

(Z obsahu

- 5 **rozhovor**
I přes bouřky zažíváme milost Boží
Tadeáš Róbert Spišák
- 8 **historie**
Muka odpovědnosti
Karel Habsburský
- 10 Tajemstvím opředený
Codex Gigas
- 16 **Celostátní setkání mládeže**
Papež František mladým
pastorace
- 21 „Láska je dobrosrdečná, nezávidí“
- 22 Stát se spolutvůrci lásky
- 23 Týden pro animátory
- 24 Stáří v Bibli (6)
- 26 **seriál**
Řeholní řády a kongregace v královéhradecké diecézi (8)
- 30 Papežská misijní díla
- 31 Charitní listy

Evidenční číslo: MK ČR E 10261.
Měsíčník. Vydává:
Biskupství královéhradecké,
Velké náměstí 35,
500 01 Hradec Králové.
Adresa redakce:
Tiskové oddělení, Velké nám. 35,
500 01 Hradec Králové,
tel.: 495 063 422,
e-mail: adalbert@bihk.cz
Šéfredaktor: Pavel J. Sršeň

Sazba: Pep-in, s.r.o.
Tisk: Tiskárna v Ráji, s. r. o.,
Semtín.

Cena: 29 Kč.
Roční předplatné: 319 Kč.
Bank. spoj.: Raiffeisenbank, a. s.,
Hradec Králové,
č. ú. 1016004393 / 5500,
variabilní symbol 551,
specifický symbol je evidenční číslo
čtenáře (viz adresní štítek).

ISSN 2570-7531

Zase škola...

Nevím, jak to bude letos, ale obvykle se stává, že jako mávnutím kouzelného proutku se po srpnových vedrech, někdy kolem prvního září, zatáhne obloha a začne pršet – jakoby příroda byla solidární se smutkem dětí nastupujících ke školním povinnostem a oplakávala právě skončené prázdniny...

Mám dost vzpomínek na začátek školy, kdy se člověk vidí se spolužáky – jsou tam špatně skrývané rozpaky – tak dlouho se neviděli, jako i obava, jak to ve škole bude vypadat, jak to budeme zvládat a jak si zvykneme po volném životě na školní povinnosti...

Je to možná překvapivé, ale prakticky 25% našeho života strávíme ve škole – od Mateřské školky až po případně nějakou vysokou školu. Něco nabíráme a učíme se, abychom to pak zúročili, dokud síly stačí...

Apoštolové měli školu mnohem kratší. Byl to spíš takový intenzivní kurz života s Kristem, který trval tři roky. Neměli písemky, ani ústní zkoušení na známky, ale Ježíš je dokázal pochválit, jako třeba Petra – „*blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův*“, ale také pokárat – „*Jdi za mne satane*“... Učedníci měli hodně praxe, když chodili se svým Mistrem a viděli, jak působí. A pak je Ježíš vysílal, aby sami v jeho moci uzdravovali, vyháněli zlé duchy a hlásali radostnou zvěst. Někteří měli i speciální soustředění na hoře Tábor, a všichni absolvovali intenzivní kurzy, jako bylo Kristovo Horské kázání. Ovšem největší školou pro ně byly Večeřadlo, Getsemany a Kalvárie.

Ve škole máme získat znalosti a schopnosti pro praktický život. Apoštolové se naučili Kristu naslouchat, napodobovat jeho život, v síle Ducha Svatého pomáhat druhým a přivádět je k Bohu. Sílu a inspiraci našli v neuvěřitelném faktu jeho smrti a zmrtvýchvstání.

Každý jsme někdy v pozici žáka a někdy i učitele. Celý život se učíme od starších a zkušenějších, jako i ze situací a někdy i třeba od malých dětí, které nám občas nastaví nemilosrdné zrcadlo... A jako učitelé? Učíme ne slovy, ale svým životem. Náš život jsou druzí lidé ochotni pozorovat a hodnotit a podle toho usoudit, jestli je naše přesvědčení věrohodné, jestli jsme pro ně dost inspirativní. Jsme? A k čemu?

Příběh o třech služebnících, kteří dostali různý počet darů a měli s nimi hospodařit je skvělou inspirací pro tento čas. Jejich pán je dobře znal a každému dal podle schopnosti a sil. První dva se snažili. Věděli, že jim pán důvěřuje, nebáli se zariskovat a měli úspěch. Je vidět, jak je to bavilo, jak se snažili majiteli udělat radost. Ten poslední v něm viděl nemilosrdného vydrhiducha, a tak to vzal metodou – kdo nic nedělá, nic nezkaží. Myslel si, jak má vystaráno. Nezískal nic a nakonec přišel i o to málo, co mu bylo svěřeno. Jaká škoda. Je to velké poučení i pro nás. Ve škole se ukáže, jak je kdo nadaný, ale také, jak se svými dary zachází, jak jich využívá. Nestačí nadání, je k tomu potřeba kus pořádné práce a námahy.

Ovšem nejen do školy, ale pro celý život nás Pán Bůh vybavil určitými hřivnami. Podle toho, k čemu nás povolal. Naším úkolem je najít své místo v životě a pak napřít své síly a dát se do díla pro Boží království. Je to velká radost, moci se na něm podílet. Je to čest být Božími spolupracovníky, když víme, že nás Bůh miluje. Pak se ani my nebojme něco riskovat, otevírat se novým věcem a výzvám a nepropadejme strachu a pasivitě. Věřme, že nakonec to nebeské vysvědčení bude skvělé.

Všem žehná

I přes bouřky zažíváme milost Boží

Poslední květnový den si želivská kanonie premonstrátů zvolila nového opata. Stal se jím čtyřicetiletý **Tadeáš Róbert Spišák**. Přinášíme jeho pohled na budoucnost kláštera v Želivu.

” Co vám problesklo hlavou v okamžiku, kdy generální opat ohlásil výsledek hlasování o osobě příštího želivského opata?

Že si bratři svým opatem zvolili muže mladého a nedokonalého. Měl jsem opravdu smíšené pocity. Na jedné straně jsem vnímal a vnímám podporu bratří, na druhé jsem se cítil nehoden. Každopádně jsem netušil, že se mi dostane takové četnosti hlasů. Ale díky tomu jsem dalšími dny po volbě prošel v klidu a vnitřním pokoji. A také proto, že měl po volbě náš řádový generální opat velmi hezkou promluvu, jeho slova mně moc pomohla, protože mimo jiné řekl, že se vždy volí opatem nedokonalý člověk, a že každý dělá jen to, co může. Tím mě velmi uklidnil. Víím už, že nemusím zvládnout všechno sám, budu-li spoléhat na Pána Boha. A to chci především.

” Zmínil jste generálního opata řádu. Dal vám po volbě nějaké rady?

Bylo moc fajn, že u nás v klášteře zůstal ještě další dva dny. Především mi doporučil, abych týden po volbě odpočíval, nic neřešil. A pak jsme se spolu také hodně procházeli po Želivu, kdy mi radil, jak si mám vybírat svoje spolupracovníky, na co mám klást důraz a čím se třeba naopak netrápit.

” Opatem jste se stal ihned po volbě nebo až po vaší benedikci 1. července?

Ihned po volbě jsem se stal opatem a ujal jsem se úřadu. Benedikce je úkon

slavnostního požehnání, které se má uskutečnit do tří měsíců po zvolení opatem. U nás se drží tradice, že benedikci provádí diecézní biskup. A tak tomu také bylo v mém případě.. Jde vlastně o veřejné představení nového opata, kterému biskup předává opatské insignie.

” Na náš klášter – na komunitu bratří – nahlížíme jako na rodinu ... A v rodině se i na nepravosti nahlíží trochu jinak, protože hříchy těch druhých bolí více, bojíme se jeden o druhého.

” Máte za sebou už i nějaké zásadní rozhodnutí ve vašem opatském úřadu?

Potvrdil jsem zaměstnance i spolubratry v jejich funkcích, potvrdil jsem stávající opatskou radu. A zvolit jsem si musel jednoho bratra převorem kláštera.

” Je něco, co vám už nyní leží na srdci, na co se chcete rovněž zaměřit?

Každý rok chci navštěvovat farnosti, které spravují naši bratři patřící do Želiva. Pracuji také na vytvoření plánu akcí a slavností, na kterých budu chtít vidět všechny bratry, které do naší želivské kanonie patří.

” Do vašeho zvolení opatem jste byl převorem kláštera. Jak rozdílné jsou tyto dvě služby?

Převor má na starosti chod domu, vytváří pohostinnost pro návštěvníky či pro přijíždějící bratry. Stará se, aby fungovalo stravování, stolování, společné modlitby. A protože náš areál je velký, má na starosti i to, aby nedocházelo ke kolizím mezi vnitřním životem kláštera a vnějším turistickým ruchem či kulturními událostmi. Úkolem převora je vytvářet v klášteře domov pro komunitu bratří. Jedna freska v naší kapitulní síni vyobrazuje obrannou věž jako symbol převorství. Převor by měl být především mužem modlitby a bázně Boží, střežící klášter před škodnou, aby nebyl klášter zpusťšen stejně jako vinice. A opat hledá, kde by zasadil květinu, což zobrazuje další obraz v naší kapitulní síni, a znamená to, kam postavit konkrétního řeholníka, aby mohl růst, aby se mu dostalo jak slunce, tak deště, které ho posunou dál v růstu lidskosti, v růstu ve vztahu k lidem a k Bohu. S tím opět souvisí to, že dost bratrů žije mimo klášter a ne všichni mají intenzivní kontakty s námi. A to bych chtěl změnit, jen to nebude záviset vyloženě na mně.

” Zůstane želivský klášter i nadále otevřený veřejnosti, jako tomu bylo dosud?

To je jedním z našich dlouhodobých cílů. Budeme pokračovat v organizaci duchovních seminářů, klášter musí přijímat poutníky, turisty, věřící i nevěřící a hledající lidi, včetně věřících z jiných církví, se

Opatský kostel v Želivu byl zcela naplněný

kterými máme krásné vztahy, a pravidelně se s nimi setkáváme při modlitbách za tento náš kraj. Na paměti mám však slova, že když dům nestaví Hospodin, marně se namáhají ti, kdo ho stavějí. Chci být otevřený k naslouchání. Komukoliv. Nechci, aby byl kdokoliv vyrazen ze hry.

77 Necháte se inspirovat některým z dřívějších opatů?

Pro mě je každopádně vzorem opat Vít Tajovský, ačkoliv jsem ho osobně nepoznal. Nemám vůbec v plánu náš klášter zpopularizovat tak, aby byl slavný. A to i proto, že se nám zde podařilo v posledních letech vybudovat mnoho dobrého, ale nyní přišla

nečekaně pro klášter velmi těžká chvíle v podobě skandálu, který se dotknul úplně všeho. Přesto zažíváme milost i přes bouřky, které máme teď za sebou. Nechci proto nijak klášter zviditelňovat. Jsme v současnosti jako kulhající Jákob, který u Jaboku bojoval s Bohem. Želivský klášter je nyní kulhajícím. V historii kláštera se povedlo mnoho dobrých věcí, klášter rozkvetl a pak, stejně jako teď, přišla nějaká rána. Proto mně je opat Tajovský velmi blízký, protože on zažíval velmi těžkou a velmi dlouhou bouřku. Přesto náš klášter obnovil, Boží milost přišla.

77 Máte pocit, že na váš klášter nyní Bůh nezhlíží přívětivě?

Vůbec ne. Naopak. Pán Bůh nám i přes nedávné nepříjemné události žehná. A o tom je život. Přijmout, že nejsme na nějakém piedestalu a že nejsme ani ve skleníku. Lidem v Želivu jsme poděkovali, že zůstali našimi přáteli, že nám dále pomáhají a podporují nás, že chtějí být s námi a my s nimi na jedné úrovni. My mezi nimi a s nimi chceme žít. Na náš klášter – na komunitu bratří – nahlížíme jako na rodinu, o to se snažíme. A v rodině se pak i na nepravosti nahlíží trochu jinak, protože hříchy těch druhých bolí více, bojíme se jeden o druhého. Jsem moc vděčný za naše farníky, protože oni vidí, že se snažíme budovat rodinu, ne jen církevní organizaci. Oni

Dva opati – vpravo předchozí opat Jáchym Jaroslav Šimek

Biskup Jan Vokál předává novému opatovi insignii - prsten

Čeští premostrátské opati a sídelní biskup královéhradecké diecéze

☛ Za zpěvu litaní prosí nový opat Boha o požehnání pro svoji službu

☛ Opat Tadeáš děkuje při obřadu své mamince

nám rozumí, ví, že naši řeholní rodinu budují nedokonalí lidé. Zkrátka tak, jak je to v běžných rodinách.

☛ Vnímáte tedy, že za klášterem i nyní farnost stojí, že chtějí, abyste jim i dále ovlivňovali jejich životy, pracovali s nimi a pomáhali vychovávat jejich děti?

Je to až neskutečné. Představte si, že ano. Ti, kdo celý klášter striktně odsoudili, nebyli lidé kolem nás, ale byli to kněží. Naši místní lidé jsou naší největší podporou. Přišli a řekli, že v rodinách se dějí různé věci a že nám rozumí. Víte, když za námi přicházejí lidé a jsou schopni odpustit naše přešlapy a hříchy, vždy se mi oči

zalijí slzami, protože najednou vidím, že to, co jsme během let v Želivu zase- li, to nyní žneme. Snažili jsme se i přes všechny problémy, slabosti či hříchy zasít skutečnost, že Bůh miluje hříšníka, ale nenávidí hřích. Naši lidé nám nyní zprostředkovali lásku, která odpouští. Bůh miluje hříšníka, ale nenávidí hřích, který nás ničí. A to jsme teď prožili.

☛ Želivské opatství je turisticky velmi frekventované místo. Jak tento určitý neklid s tím související zapadá do vaší řeholní komunity?

Svatý Norbert byl potulným kazatelem, chodil světem a učil lidi evangelium. Práce

s lidmi a naše otevřenost vůči nim k nám patří. Proto i premonstráti měli vždy svoje farnosti, kde se lidem věnovali. Naše kláštery tedy nesmí být odtrženy od lidí, jsme řádem pastoračním. Želiv je malá vesnice, přesto se v ní dějí velké kulturní akce. Ať již jde o tradiční Želivské léto nebo o akce jiných pořadatelů ve vsi, kterým se daří, protože je Želiv známý díky klášteru. Ono se to možná nezdá, ale díky rozlehlosti kláštera nevnímáme turistický ruch, protože zdi jsou tak silné, že třeba koncert na druhé straně kláštera neslyšíme. Kdo chce, klid si zde vždy najde. Žijeme tady všichni v jistém souladu.

Pavel J. Sršeň

☛ Na závěr benedikce vyprošuje biskup požehnání pro opata Tadeáše

☛ Slavnost to byla opravdu veliká

☛ Kostel Nostra Senhora del Monte nad Funchalem...

☛ ... kde má hrob poslední rakouský císař a poslední český král Karel

Muka odpovědnosti

Několik poznámek k 100. výročí úmrtí posledního českého krále

Blahoslavený **Karel Habsburský**, poslední rakouský císař a český král se narodil 17. srpna 1887 na zámku Persenbeug v Dolním Rakousku. Když 1. dubna 1922 umíral v exilu na portugalském ostrově Madeira bylo mu necelých 35 let.

Císařovna Zita oblékla 1. dubna 1922 šaty růžové barvy. Krásné, slunečné počasí na Madeiře tomu odpovídalo. Na rozdíl od stavu nemocného Karla. Od 21. března trpěl vysokými horečkami, se kterými obětavě bojovali dva portugalská lékaři. V souladu s tehdejšími poznatky lékařské vědy... Horečku doprovázely stále častější záchvaty prudkého kašle. Karel upadal do horečnatého blouznění, během kterého prohlašoval za neplatné své zřeknutí se vlády. Vracel se k posledním událostem svého panování, projevoval starosti o sociálně potřebné po skončení války, na srdci mu ležela výziva válečných sirotků. Čas od času přecházel z němčiny do češtiny. Zejména, když císařovnu, která ač ve

vysokém stadiu těhotenství, stále bděla u jeho lůžka, přišla vystřídat její společnice hraběnka Mensdorffová. V noci z 27. na 28. března přijal císař poslední pomazání. Mladý organismus, trpící jak nemocí, tak průvodními znaky nedokonalé léčby, ještě vzdoroval. Konečně 1. dubna 1922 ve 12 hodin 33 minut Karel I. z Boží milosti císař rakouský, král český a apoštolský král uherský skonal v pronajatém domě Quinta do Monte. Pohřeb se konal 5. dubna 1922. Prostá, jednoduchá rakev, zahalená v historické vlajce Rakousko-Uherska, byla položena na dvoukolové káře, tažené několika muži. Za ní šla Zita, spolu se třemi nejstaršími dětmi. Za nimi obyvatelé z celé Madeiry. Přišli se rozloučit a doprovodit

nešťastného císaře a krále, kterému jejich ostrov poskytl útočiště, do místa posledního odpočinku. Poutní, z daleka viditelný kostel Nostra Senhora del Monte nad Funchalem je jím dodnes. Tam Karel očekává vzkříšení, obklopený láskou a modlitbami nejen obyvatelů Madeiry, ale také poutníků z „jeho národů“, které na něho ani po stu letech nezapomněly. Zita přežila svého manžela o celých 67 let. Po dobu svého dlouhého vdovského života, zemřela v roce 1989, smutek neodložila.

„Vždycky jsem chtěl mít a snažil jsem se o něj“ pronesl Karel ke svému poslednímu ministru financí Josefu Redlichovi 8. listopadu 1918. Středoevropské

soustátí, nazývané neprávem „žalář národů“ se rozpadalo. Monarchii postupně opouštěly jednotlivé korunní země, nejprve Čechy, posléze i Korutany a Tyroly, jejichž zemské sněmy se vyslovily jednoznačně pro vznik Rakouské republiky. Ještě na začátku října 1918 žádal na vídeňském nádraží císař Karel pozdějšího prvního československého ministra vnitra Václava Klobáče, aby se vše v Praze odehrálo v klidu, mírovou cestou. A tak se také stalo. Když vyšlo 28. října 1918 ranní vydání Lidových novin bylo na titulní straně otištěno prohlášení o vzniku Československého státu a zveřejněn první zákon, tzv. reciproční norma, stanovící mj. že veškeré dosavadní zemské a říšské zákony zůstávají prozatím v platnosti. Na druhé stránce novin můžeme číst zprávu o jmenování Lammaschovy vlády císařem Karlem a o rozhořčené reakci německých kruhů na Andrassyho nótu prezidentu Wilsonovi...

Ve vídeňském Schönbrunnu, kde císařská rodina žila, bylo stále nebezpečněji. Kromě císařské rodiny, několika dvorních dam a pobočníků, tam zůstalo jen pár sluhů a zaměstnanců zámku. Armáda byla rozptýlena, císař byl sám. Když se 11. listopadu 1918 dostavil do Schönbrunnu poslední Karlův ministerský předseda,

profesor trestního a mezinárodního práva na vídeňské univerzitě, Heinrich Lammasch spolu s ministrem vnitra Edmundem von Gayerem, argumentovali nebezpečím, které císaři a jeho rodině hrozilo od „poštvaných dělnických oddílů“. „Komu to pomůže, když zabijí Vás, císařovnu i děti a Vaši přívrženci budou muset zemřít“. Teprve potom císař podepsal. Nikoli abdikaci, ale vzdal se pouze účasti na vládě. Císařem a králem, i když neexistující monarchie, tak *de lege* zůstal...

„*Er suchte den Frieden a und fand ihn in Gott*“ – hledal mír a našel ho v Bohu. Tak lze po stu letech charakterizovat životní zápas Karla I. Svou životní roli, chápal tento hluboce věřící panovník, jako následování Krista. Poslední okamžiky jeho vlády, podobně jako poslední roky jeho života, lze charakterizovat dvěma slovy – muka odpovědnosti. Centrem svých povinností, po nástupu na trůn, učinil Karel dosažení míru. Jako jediný z odpovědných představitelů válčících států podporoval mírové snahy papeže Benedikta XV. Na základě sociální nauky církve prosadil ještě před koncem války rozsáhlé sociální zákonodárství, převzaté beze zbytku většinou nástupnických států. Svými zásadovými morálními postoji přispěl nemalou měrou k pokojnému

Relikviář s ostatky blahoslaveného Karla Habsburského

přechodu státní moci a správy v jednotlivých zemích bývalého Rakousko – Uherska. Svůj osud vypovězeného panovníka, své utrpení, nesl s odevzdaností do vůle Boží. Svědkové jeho posledních chvil popisují, že zemřel s pohledem upřeným na Nejsvětější svátost, údajně se slovy: „*Proto musím tolik trpět, aby mé národy našly cestu k sobě*“.

Dne 3. října 2004 prohlásil papež svatý Jan Pavel II. císaře Karla I., posledního českého krále, blahoslaveným. V srpnu 2020 byl českokobudějovické katedrále sv. Mikuláše věnován relikviář s ostatkem Karla I. Měl by být pro naši diecézi nejen připomínkou Karlova odkazu, ale především mementem, že blahoslavený Karel z domu Rakouského činil všechna důležitá rozhodnutí, bez ohledu na osobní prospěch, na základě modlitby.

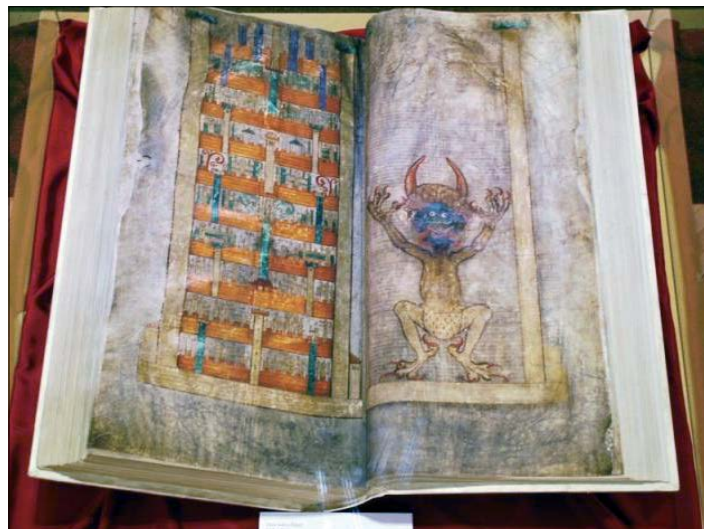
Blahoslavený Karle pomáhej nám, at naše životy v každé situaci s důvěrou vkládáme Bohu do rukou, abychom mu mohli patřit a k němu dojít jako Ty, skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Pomník na Madeiře, věnovaný blahoslavenému císaři a králi Karlovi

Knihář Jiří Fogl

Originál kodexu je uložený ve Švédsku

Tajemstvím opředený Codex Gigas

Maketu údajně největší rukopisné knihy na světě, podle vyobrazení křepčícího čerta se jí říká **Ďáblova bible**, vystavoval o prázdninách ve své unikátní knihovně broumovský klášter. Manuscript z počátku 13. století, známý pod označením Codex Gigas (v překladu „obrovská kniha“), se tak po více než čtyřech stoletích vrátil tam, kde byl v letech 1477–1593 uložen.

Historie Ďáblovy bible

Codex Gigas vznikl ve skriptoriu (písařské dílně) malého benediktinského kláštera v Podlažicích u Chrasti. Shrnoval veškeré tehdejší vědění. Záměrem autora bylo vytvořit jakousi „knihovnu v jediné knize“. Jenom pro zajímavost, další památkou, zachovanou z kláštera založeného ve 12. století a rozvráceného v roce 1421 husity, je velká cínová křtitelnice z roku 1406, dnes umístěná v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové.

Záznamy v kodexu končí rokem 1229. V roce 1245 byl zastaven cisterciáckému klášteru v Sedlci. Roku 1295 ho opat Pavel Bavor z Nečtin odkoupil pro

břevnovský klášter. Na začátku období husitských bouří byla kniha odvezena do bezpečí nově budovaného kláštera v Broumově, kde byl kodex dalších 170 let. Traduje se, že už v té době byl vystavován jako unikát, a zvěsti o jeho výjimečnosti se donesly až na dvůr Rudolfa II. Císař měl bohaté sbírky umění a tehdejší opat Martin II. z Pravdovic, řečený Korýtko, který se mu chtěl zavděčit, mu kolem roku 1594 kodex daroval. Na samém konci třicetileté války, v roce 1648, se švédské armádě podařil nečekaný převrat Prahy (dobykla však pouze levobřežní část). Ukořistila ale poklady veliké hodnoty – mimo jiné i obsah Rudolfovy umělecké komory, která byla odvezena do Stockholmu. Rukopis je od té doby

uložen v Královské knihovně ve Stockholmu a přes opakované snahy se nepodařilo získat ho od Švédska zpět.

Nabízí se otázka, zda by se Ďáblova bible v českých zemích zachránila, kdyby zůstala za zdmi broumovského kláštera. Lze předpokládat, že s největší pravděpodobností ne. Vzdělaná královna Kristýna I. by si ji patrně stejně našla – i v Broumově. Vojáci měli přímo seznam, co mají z dobývané Prahy přivést, osvěcená královna šla po mimořádné knize cíleně. Švédsko bylo v 17. století v podstatě barbarskou zemí. A knihovny, které královna zakládala, měly jediný problém – chyběly v nich knihy, proto si Kristýna válečnou kořist pečlivě vybírala.

◀ Codex Gigas vystavený v knihovně broumovského kláštera

◀ Pět set hodin trvala Jiřímu Foglovi výroba kopie Codexu Gigas

Obsah Codexu Gigas

Latinsky psaný manuskript obsahuje množství textů, které lze rozdělit do deseti skupin. Text bible v latinském překladu (Starý a Nový zákon) v poněkud jiné podobě, než jsme zvyklí z moderních překladů (pořadí jednotlivých knih se poněkud liší). Spisy učence a historika Josepha Flavia Židovské starožitnosti a Židovská válka. Kopii monumentální encyklopedie jednoho z nevlivnějších autorů raného středověku Isidora ze Sevilly zvané Etymologie.

Několik drobnějších spisů s lékařskou tematikou, podle kterých se v této době vyučovala medicína a které souvisí především s činností tzv. salernské lékařské školy. První samostatná lékařská škola v latinském prostředí středověku je považována za historicky první školu univerzitního charakteru. Součástí je také Kosmova kronika česká, kalendář s nekrologiem, seznam bratří podlažického kláštera, strana s hlaholskou a cyrilskou abecedou a dalších padesát drobných poznámek, které byly do kodexu zapsány dodatečně ještě během středověku, ale i později.

Kodex obsahuje iluminace červené, modré, žluté, zelené a zlaté barvy, iniciály jsou velmi bohaté, často přes celou výši stránky. Značně poutavé jsou spirálovitě zdobené vzory, z nichž vyrůstají různé květinové výhonky. Stylově se

jedná o klasickou ukázkou románského knižního malířství. Na celém díle fascinuje jeho jednota, ráz písma je beze změny téměř v celém rozsahu, bez vlivu stárnutí písaře, nemoci, počasí či nálad. Odlišné rukopisy jsou znatelné pouze na stranách 216–224 (přepis jedné z dvaceti etymologií od Isidora ze Sevilly) a stranách 305–311 (kalendář s nekrologem). Veškeré údaje o vzniku díla a autora v knize chybí.

Na listu označovaném číslem 289 (podle serveru Manuscriptorium.com) či 290 (podle stránek Švédské národní knihovny) je na jinak prázdné stránce naprosto unikátní barevné vyobrazení ďábla o velikosti skoro 50 cm. Několik předchozích listů je napsáno inverzně na tmavém podkladu a má charakter velmi ponurý (kromě vyobrazení nebeského města), hodně odlišný od celého zbytku kodexu.

Codex Gigas je svázan v dřevěných deskách potažených světlou kůží, opatřených kovovým zdobením. Rozměr desek je 920×505×220 mm. Původně obsahoval 320 pergamenových listů (tj. 640 stran) o velikosti 890×490 mm. Osm listů bylo vyřiznuto, není známo kdy, kým a proč. Odstraněné listy pravděpodobně obsahovaly řeholní pravidla benediktinského řádu. Hmotnost celého kodexu je 75 kg a odhaduje se, že na výrobu potřebného pergamenu bylo spotřebováno 160 kůží oslů či mezků.

Legenda o sepsání Ďáblovy bible

Podle legendy v klášteře žil mnich, který zhřešil. V roce 1212 se vydal spolu s výpravou krále Přemysla Otakara I. do Basileje. Ten tam od Fridricha II. přijal Zlatou bulu sicilskou. Seznámil se tam s tajemným mágem Michaellem Scottem, který ho údajně zasvětil do temné magie a uctívání satana. Po návratu mnicha do Podlažic se ale o jeho satanistických rituálech dozvěděl opat. Provinilec, aby se vyhnul přísnému trestu zadržování, slíbil, že napíše za jedinou noc největší knihu, obsahující všechny vědomosti světa. Dostal veškerý potřebný materiál a pustil se do díla. O půlnoci mu bylo jasné, že úkol nemůže zvládnout, a zaprodal svoji duši ďáblu. Ten za něj celé veledílo sepsal, biblické pasáže ovšem s velkým sebezapřením, odporem a nechutí. Je zajímavé, že kniha obsahuje také řadu zaklínadel, např. pro vyléčení, vypátrání zloděje apod., ale ne pro vymítání ďábla, ačkoli benediktinský řád exorcismus prováděl. Mnich pouze z vděčnosti přidal ďáblův obrázek, který ho vyobrazuje opravdu netradičně. I přes tuto legendu o svém sepsání se Codex Gigas dlouho užíval, četl a studoval různými učenci a nebyl nikdy předmětem šetření inkvizice.

Návrat do země původu

Do Čech se Codex Gigas vrátil v září 2007. Do března 2008 ho švédská Královská

knihovna ve Stockholmu zapůjčila na výstavu v pražském Klementinu. Za půl roku vidělo svazek něco přes 61 tisíc lidí. Původně byla výstava naplánovaná na tři měsíce, ale pro velký zájem návštěvníků byla o dva měsíce prodloužena. Výstava se v té době řadila k nejúspěšnějším v tuze.

Švédsko opustil Codex Gigas jenom třikrát. V roce 1970 byl zapůjčen do USA, na konci minulého století putoval do Berlína a potřeť se vydal do Prahy. Podle švédské Národní knihovny to bylo úplně naposledy. Mimochodem, tehdejší premiéři (v průběhu vyjednávání zápůjčky vystřídal Jiřího Paroubka, který o ni při návštěvě Švédska požádal, Mirek Topolánek) se museli zaručit, že jde jen o půjčku, ne o snahu o restituci válečné kořisti.

Švédové rozhodně odmítají jakákoli jednání o eventuálním vrácení manuskriptu do českého kulturního fondu. Souhlas s jeho zapůjčením získala česká Národní knihovna po dvouletém vyjednávání a vláda se musela 300 milióny korun zaručit, že se historický unikát vrátí neporušený do Švédska.

Navrácení knihy zpět k nám je nereálné. Vytvořit uměleckou kopii by zase bylo velmi nákladné, cena by se pohybovala v řádech miliónů korun. Tak začal příběh spojený se jmény uměleckých knihařů Jiřího Fogla a jeho dcery Pavlíny Rambové ze Žamberka.

Příběh vytvoření kopie Ďáblovy bible

S myšlenkou zachovat Codex Gigas přišel Ing. Jiří Rudolf, člen Československého ústavu zahraničního. Maketu nechal vyrobit Nadační ústav regionální spolupráce spolu s Výstavištěm Flora Olomouc. Obrovská kniha v překližkových deskách potažených světle okrovou hovězí kůží a zdobených kování, jehož autorem je Vladimír Beneš ze Sobkovic v Orlických horách, byla poprvé vystavena na knižním veletrhu Libri 2007 v Olomouci. „*Naším cílem bylo věrně postihnout především rozměry a vazbu knihy,*“

uvedl Ing. Rudolf. „*Neměli jsme ovšem povolení originál nějak blíže zkoumat či fotografovat, a tak zdrojem ke zhotovení makety byla digitalizovaná forma kodexu, kterou pořídili Švédové.*“

Práce na maketě největší rukopisné knihy světa trvala mistru knihaři Jiřímu Foglovi zhruba pět set hodin.

„*Natištěné archy jsem dostal z Olšanských papíren 5 týdnů před výstavou, kde měla být kniha poprvé představena. Úkol zněl, aby maketa byla rozměrově i váhově stejná. Museli jsme sehnat speciální papír a kůži,*“ přibližuje výrobu Jiří Fogl. Dílo ale neobsahuje všechny stránky jako originál. Švédové nedali souhlas k okopírování celého Codexu Gigas. Povolili pouze asi třetinu knihy, takže okopírovaný je každý třetí list. Reprodukce jsou na 200 z 624 stran, ostatní jsou bílé. I tak je cena makety vyšší než tři sta padesát tisíc korun.

„*Byla to nabídka, o které jsem s jistotou věděl, že se nebude opakovat. Koho by to také nelákalo, když už v době vzniku této knihy byla považovaná za osmý div světa,*“ přiznává po letech Jiří Fogl. Zajímavý je výzkum anglických a švédských expertů, kteří potvrdili, že tuto 600stránkovou bibli skutečně napsal jeden člověk. Porovnali nejen písmo, ale také inkoust, který si každý písař vyráběl sám podle vlastní receptury. Odhadli vznik tohoto díla na dobu 20 let.

Příběh knihaře

Knihařství se Jiří Fogl věnuje přes 30 let. Za tu dobu se mu do ruky dostala řada vzácných kousků, knihy ze 13. století nebyly nic výjimečného. V 90. letech pracovalo v jeho dílně sedm lidí, dnes si vystačí s dcerou a brigádníky. Většina strojů nebo razidel pochází z počátku 20. století a dnes už je prakticky nelze sehnat.

🔥 Jak jste se dostal ke knihařství?

Můj strýc Jiří Faltus pocházel z nedalekého Klášterce nad Orlicí. Měl jedenáct sourozenců, musel pomáhat rodičům na statku, ale hrozně ho lákaly knihy.

Nakonec si vyvzdoroval, že půjde do učení ke knihaři do Žamberka. Po vyučení si otevřel na náměstí knihařství, které mu po únoru 1948 znárodnili. V podkroví svého domu si vybudoval malou dílnu, kde pracoval na knihařských zakázkách. Občas jsem za ním chodil, jednou jsem se ho zeptal, jestli by mi udělal rodinné album. Jenže pořad neměl čas, a nakonec mi řekl – proč si to nezkusíš sám? Svázal jsem prvních pár dvoustran a chytlo mě to.

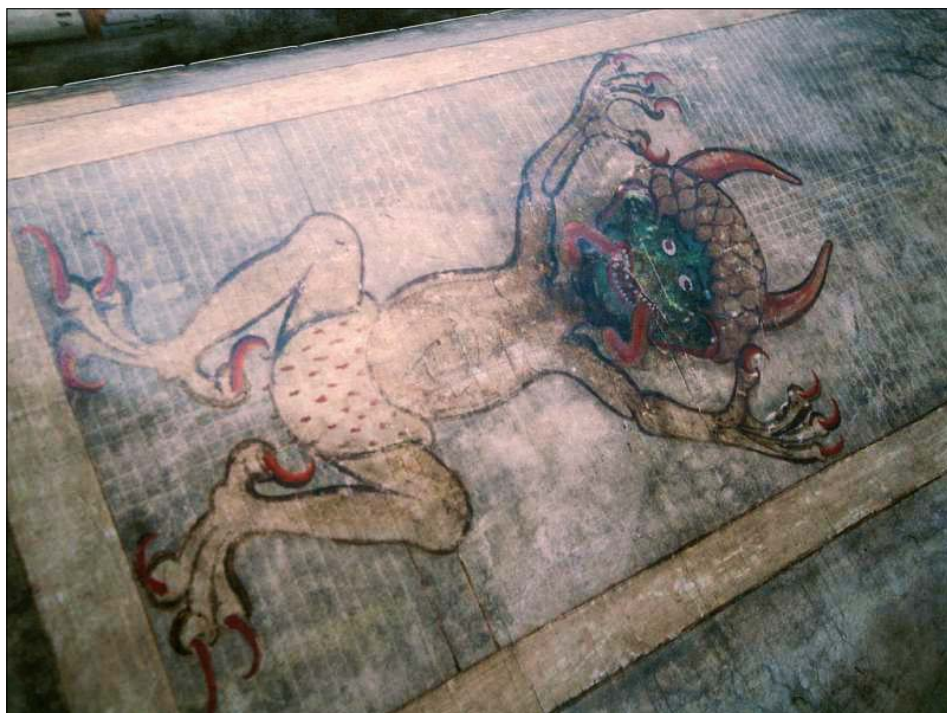
Musel jsem si na všechno přijít sám. Strýc mi sice na začátku řekl pár figlů, ale pak už to bylo metodou pokus omyl. Líbilo se mi heslo, které měl nad pracovním stolem – komu se chce, hledá cestu, komu se nechce, hledá výmluvu.

Knihařina je sice jedno řemeslo, ale vlastně je nutné zvládnout jich mnohem víc. Musíte rozumět papíru, kůži a taky musíte vědět něco o zámečnické práci, abyste uměla vyrobit kovovou sponu. Myslím, že se tohle řemeslo může naučit každý, kdo má trpělivost a chce zkusit něco nového.

Dvanáct let jsem se učil po večerech, jen tak, sám pro sebe. V roce 1991 jsem založil s bratrem firmu v Žamberku. První zakázky si od nás objednala Národní knihovna. Od roku 2000 mi ve firmě pomáhala moje dcera, která je původní profesí zdravotní sestra a pracovala v léčebně dlouhodobě nemocných. Chtěla si od té práce na chvíli odpočinout, párkrát si zkusila knihařinu a už tu zůstala. Před 15 lety jsme dostali naši největší zakázku, během měsíce jsme měli vyrobit kopii vazby Codexu Gigas – Ďáblovy bible.

🔥 Originál Ďáblovy bible váží 75 kilogramů. Jak jste si poradili s výrobou tak objemné knihy?

Jeden z organizátorů knižního veletrhu Libri Olomouc Jiří Rudolf sehnal z královské knihovny ve Stockholmu perfektní skeny knižní vazby, kování i jednotlivých listů. Nejtěžší pro nás bylo zvyknout si na tak velkou knihu. Na výšku měří skoro metr, je třikrát větší než kroniky, které běžně děláme.

Neznámější výjev z Ďáblovy bible

Jedním z úskalí byl materiál. Zhotovení makety přesně podle originálu, tedy na pergamentu, by si vyžádalo nerealizovatelné náklady. Bylo rozhodnuto použít grafický karton podobné váhy. Potřebovali jsme rozměr metr krát metr, ale všude se papír prodává jen na paletách o velikosti 100 × 70 centimetrů. Poradili jsme si tak, že jsme texty včetně kreseb z digitální podoby originálu převedli do makety na kartonový papír z Olšanských papíren. Dvoustrana, na níž mnich, který kodex sepisoval, vyobrazil cestu do nebe a do pekla a ďábla, který mu údajně prodloužil život, aby mohl dílo dokončit, je v maketě dvakrát. Nejprve na stejném místě jako v originálu, podruhé uprostřed, tam, kde se kniha nejsnáze otevírá. Další odlišností od originálu je strana, kde jsou uvedeni autoři makety a firmy, díky jejichž finančním příspěvkům se mohla realizovat.

Nejpracnější bylo ruční šití. Jednotlivé strany jsme nechali vytisknout a pak jsme je sešivali k sobě. Museli jsme to dělat ve dvou, jeden jehlou propíchnul stranu a druhý mu jí vracel. Pracovali na tom všichni zaměstnanci i celá rodina. Jen šití nám trvalo týden. Pak jsem řešil desky, na jejich výrobu byla třeba kůže ze dvou krav dovezených z Polska. Nakonec

bylo třeba sehnat raznice, přesně takové, jaké se používaly v 18. století při poslední opravě knihy ve Švédsku. Původní rukopis byl zřejmě umístěn na dřevěném pultě a vlastní četba rozhodně nebyla pohodlnou činností.

Za Codexem Gigas do Chrasti

Za kopií Codexu Gigas, mnohem skromnější, ale představu o originále dávající, se lze vypravit do Městského muzea v Chrasti. Najdete ho v bývalém barokním zámku, který byl útočištěm prvních hradeckých biskupů. Po dostavbě biskupské rezidence v Hradci Králové (1719) zámek využívali jako letní sídlo.

Podlažice, spojené s historií pozoruhodného literárního díla, jsou dnes součástí Chrasti. Na místě někdejšího klášterišťe byl v letech 1696–1721 vystavěn barokní kostel sv. Markéty se dvěma věžemi. Při archeologickém výzkumu, který v roce 2004 předcházel jeho opravu, byly odkryty zbytky kláštera. Fragменты zdiva jsou rovněž k vidění v chrastecském muzeu. Výzkum archeologa Jana Frolíka byl inspirací pro snímek Ďáblova lest. Trojdílný televizní film, který v premiéře vysílala Česká televize na

přelomu února a března 2009, natočil podle scénáře Arnošta Vašíčka režisér Jiří Strach.

Ale zpátky do Městského muzea v Chrasti. Expozice nazvaná Tajemství Ďáblovy bible představuje kopii odpovídající velikostí originálu. Faksimile, tedy opravdová kopie, je ovšem jenom nejslavnější dvojstrana, na které je kniha rozevřena. V prázdném prostoru mezi dvěma identickými věžemi dřepí pekelná bytost. Její vzhled i oblečení se ale zcela liší od středověkých zpodobnění satana. Proč je tento neobyčejný obraz umístěn v blízkosti Zjevení sv. Jana? Proč se právě tady zcela mění charakter kodexu a listy mají náhle ponuré zbarvení, pergamen je zčernalý? Co se nacházelo na několika dalších listech, které byly pečlivě vyříznuty? Kdo a proč je odstranil? Není či nebylo v knize ukryto varující prococtví o posledních dnech lidstva?

Jak dlouho trvalo vytvoření originálu?

Lze jen těžko odhadnout, jak dlouho asi trvalo písaři rukopis vytvořit. Denně mohl napsat tak jeden sloupec, tj. 106 řádek. Pokud by pracoval šest hodin denně šest dní v týdnu, dokončil by rukopis přibližně za pět let. Byl-li však písař mnichem, zřejmě mohl pracovat jen asi tři hodiny denně, což znamená, že by mu rukopis zabral deset let. V úvahu musíme vzít i to, že si písař asi také sám řádkování jednoho listu trvalo pravděpodobně několik hodin). Doba práce na rukopisu se tím jistě prodloužila. Kromě toho písař také sám rukopis iluminoval, tím pádem trvalo nejméně dvacet a možná dokonce třicet let, než bylo dílo hotové.

Odpovědi nenacházíme, otázky zůstávají. Jedno je však zcela jisté. Místo, kde se před téměř osmi staletími doslova a do písmene psala historie, je u nás, v naší královéhradecké diecézi.

Eva Zálešáková)

Snímky Agentura pro rozvoj Broumova

(Knižní tipy

Karmelitánské knihupectví

Velké nám. 36/45, 500 01 Hradec Králové, telefon: 495 063 173
e-mail: hradec@kna.cz
web: eshop.cirkev.cz

Zázrak v Neratově

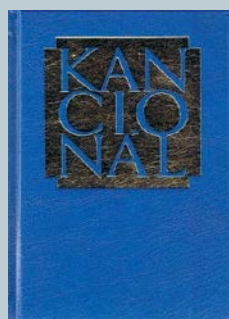
Josef Suchár v rozhovoru s Tomášem Kutilem

Z monumentálního kostela zbylo jen torzo a v Neratově žilo pár posledních obyvatel. Dnes na toto místo smíření a naděje přijíždějí tisíce lidí. Otevřený rozhovor s Josefem Suchárem. Otevřeně a bez frází vypráví o tom, jak se mu Neratov podařilo vzkřísit, mluví i o dalších věcech, které se týkají jeho i celé společnosti. *Váz., 232 str., 329 Kč*

Kancionál modrý

Nové vydání klasického modrého kancionálu

Soubor systematicky uspořádaných kostelních písní s notací, liturgický zpěvník, doplněný o písně a texty specifické pro region olomoucký, ostravský a opavský. *Váz., 742 str., 299 Kč*

Charitní Poutí lidí dobré vůle za umírající, nemocné a trpící

Oblastní charita Pardubice srdečně zve na pěší a cyklistickou pouť završenou mší svatou v chrámu Panny Marie Pomocné **na Chlumku v Luži**, která se uskuteční **v sobotu 1. října** v rámci Dne Charity a u příležitosti oslav 30 let pardubické Charity.

Pěšky, na kole, autobusem i online

Oblastní charita Pardubice srdečně zve na pěší a cyklistickou Poutí lidí dobré vůle za umírající, nemocné a trpící do poutního chrámu Panny Marie Pomocné na Chlumku v Luži 1. října. Pro zájemce bude též vypraven autobus z Pardubic a Chrudimi.

Mše svatá, kterou bude celebrovat generální vikář Královehradecké diecéze Jan Paseka, bude přenášena také online na YouTube kanálu pardubické Charity pro ty, kteří se z různých důvodů nemohou pouti účastnit osobně. Těšit se můžete také na koncert smíšeného pěveckého sboru Salvátor pod vedením Tomáše Židka či přednášku o historii poutního místa. Pro poutníky je tradičně připraveno občerstvení a zábava pro děti.

Pouť konaná zároveň v rámci celorepublikového Dne Charity bude v letos o to důležitější, že v tomto roce Oblastní charita Pardubice slaví 30 let své existence. Již čtvrtý ročník charitní pouti je jednou z akcí, kterou pardubická Charita upozorňuje na potřebu péče o seniory, nemocné, umírající a jejich blízké.

Jak řekla Marie Hubálková, ředitelka pardubické Charity: „*Osmdesát procent z nás si přeje odejít z tohoto světa doma v kruhu svých blízkých a díky charitní domácí*

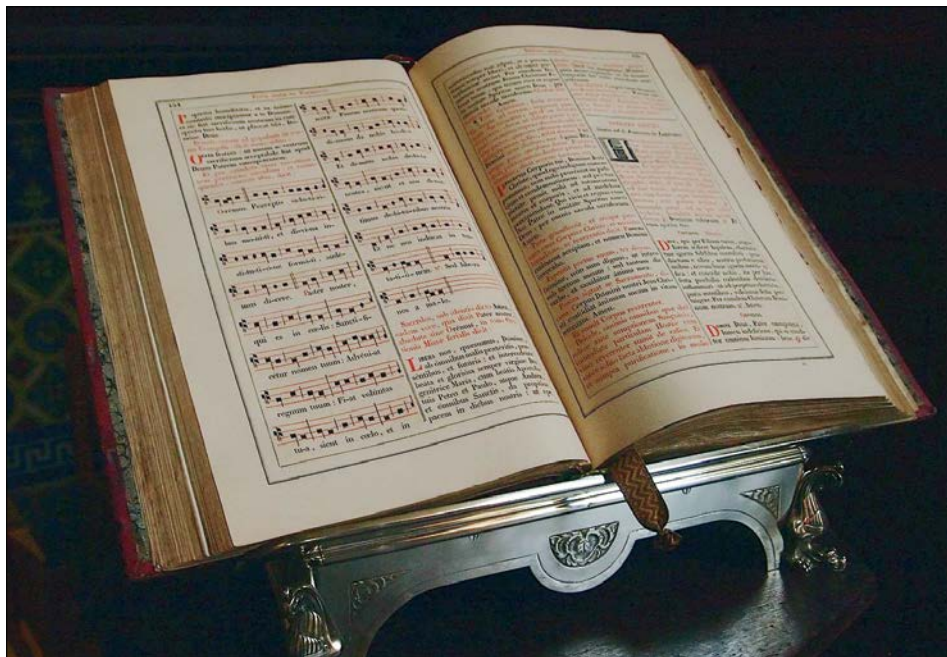
hospicové péči jsme schopni poskytnout pacientům a pečujícím čtyřiaadvacetihodinovou podporu našeho hospicového týmu. Jsem velice ráda, že letos u příležitosti třicátých narozenin naší Charity, můžeme program rozšířit i o poděkování kolegyním a kolegům, kterých si za jejich obětavou a profesionální péči o potřebné velice vážím. Vedle poskytování odborné péče si uvědomuji i sílu modlitby a jsem moc ráda, že na pouť chodí stále více lidí, kteří prosí nejen za své blízké, ale i za naše zdravotní sestry, lékaře, pečovatelky, sociální a další pracovníky Charity.“

Přihlásit se na pěší, cyklistickou pouť či zajistit si místo v autobusu můžete u Vojtěcha Gottwalda (gottwald@charitapardubice.cz, 733 161 618). Bližší informace na pardubice.charita.cz.

Mgr. Marie Hubálková, ředitelka OČHP)

Oblastní charita
Pardubice

Gregoriánské chorály jsou pojmenované podle papeže Řehoře Velkého.

Gigantický projekt zpřístupnil 6752 hodin gregoriánských chorálů

Italské neziskové vydavatelství Odradek Records dokončilo obří projekt, během něhož v uplynulých třech letech nechalo nazpívat a zaznamenat veškeré známé gregoriánské chorály. Úctyhodných 6752 hodin hudby přístupné na internetu by se vešlo na zhruba 7000 kompaktních disků. Informovala o tom agentura APA, která projekt s názvem Neumz označila za megalomanský.

Díky projektu, který je pojmenovaný podle neumů, grafických značek staré hudební notace, vznikl komplet zhruba 10 000 zpěvů, z nichž 600 bylo pravděpodobně nahráno poprvé. Za projektem stojí americký klavírista a muzikolog John Anderson, který vydavatelství Odradek Records založil v roce 2012 jako platformu pro klasickou hudbu, jazz a world music.

K nazpívání chorálů bylo přizváno 45 benediktýnských řeholnic z opatství Notre-Dame-de-Fidélité de Jouques na jihu Francie. V jejich kostele bylo rozmístěno osm mikrofónů a sestry ve věku 22 až 90 let v průběhu církevního roku každý den reprodukovaly intonace chorálů, které pocházejí převážně z 8. století.

Více než tři roky byly každý večer zpěvy ukládány do paměťových nosičů. Zvukové soubory čítají dohromady 34 terabytů dat a jsou kompletně přístupné na internetu. Chorál, který se hodí k aktuálnímu dni církevního roku, si lze poslechnout zdarma. Kromě toho se uživatel služby může začíst do příslušné partitury a textu. Pro přístup ke kompletní digitální knihovně je třeba se zaregistrovat za 8,99 eura (zhruba 220 korun) měsíčně. Dvě třetiny zisku se vrací řeholnicím z jihofrancouzského kláštera.

Gregoriánské chorály jsou jednohlasé latinské zpěvy bez doprovodu nástrojů, užívané při obřadech římskokatolické církve. Pojmenované jsou podle papeže Řehoře Velkého (přelom 6. a 7. století), který nechal zpěvy sbírat a třídit.

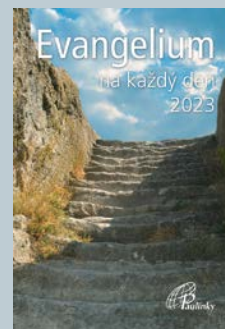
Zdroj: Vatican news)

(Knižní tipy

Nakladatelství Paulinky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
t. 224 818 757, objednavky@paulinky.cz
www.paulinky.cz

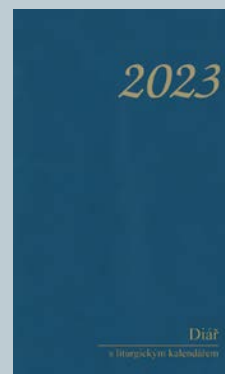
Evangelium na každý den 2023

Knížka kapesního formátu je každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek je doprovázen krátkým komentářem. Podněty k rozjímání připravil P. Karel Moravec. Evangelium dne v plném znění, odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce daného dne. Brož., 488 s., 129 Kč

Kapesní diář na rok 2023

s liturgickým kalendářem

Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu. Jedna dvostrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Brož., 144 s., 99 Kč

Papež František mladým

Drazí mladí!

Chtěl bych vám říci něco, co mi velice leží na srdci, a především bych vás chtěl vyzvat, abyste „starý světadíl“ přetvořili v „nový“, což můžete učinit jediné vy. Víím, že vaše generace hraje několika dobrými kartami: vaše mláďa je pozorné a méně podléhá ideologiím, jste zvyklí studovat v jiných evropských zemích, prokazujete ochotu k dobrovolnické práci a vnímavost vůči tématům životního prostředí. Kvůli tomu všemu cítím, že zde existuje naděje.

Vy, mladí Evropané, máte důležité poslání. Zatímco vaši předkové se v minulosti vydávali na jiné kontinenty, vedeni nikoli pokaždé ušlechtilými zájmy, nyní přísluší vám, abyste světu ukázali novou tvář Evropy.

Dosud nebylo bezpečně vysvětleno, jakého původu je označení „Evropa“. Mezi různými domněnkami je jedna výjimečně podmanivá: vztahuje se k výrazu „*eurús op*“, „veliké oko“, „široký pohled“, který evokuje schopnost hledět za obzor. Európe, mytologická postava, do níž se zamilovali bohové, bývala nazývána „dívkou s velkýma očima“. Proto přemýšlím též o vás, mladí Evropané, jako o lidech se širokým, otevřeným pohledem, schopným přesahu.

Možná jste už slyšeli o iniciativě, nazývané *Globální výchovný pakt*, kterou jsem zahájil v září roku 2019. Jedná se o spojení mezi vychovateli z celého světa, kteří chtějí mladé generace vychovávat k bratrství. Když ale pozoruji, kam se ubírá tento svět vedený dospělými a starci, zdá se, že spíše vy byste měli dospěle vychovávat k bratrství a mírovému soužití!

Jedním z hlavních závazků zmíněného Výchovného paktu je naslouchat dětem, dospívajícím a mladým lidem. Proto, drazí mladí, dejte zaznít svému hlasu! Když vás neslyší, volejte ještě silněji, působte hluk, protože máte plné právo, abyste vyslovili své mínění o tom, co se týká vaší

budoucnosti. Povzbuzuji vás, abyste byli podnikaví, tvořiví a kritičtí: víte dobře, že když má nějaký profesor ve třídě náročné, kritické a pozorné studenty, podněcuje ho to květšímu úsilí a lepší přípravě na hodinu.

V onom výchovném Paktu neexistují „odesílatelé“ a „adresáti“, jelikož jsme všichni povoláni ke společnému vychovávání, jak navrhoval brazilský pedagog Paulo Freire. Nebojte se tedy klást nároky: máte právo obdržet pro sebe to nejlepší, stejně jako vaši vychovatelé mají povinnost vydat ze sebe to nejlepší.

Z různých návrhů, které přináší *Globální výchovný pakt*, bych rád upozornil na dva.

Otevřít se druhým

Za prvé: „*Otevřít se vůči přijetí druhých*“, tedy hodnota inkluze, nedat se zavléct do krátkozrakých ideologií, které by vám chtěly druhého a odlišného člověka ukázat jako nepřítele. Druhý člověk je bohatstvím. Zkušenost milionů evropských studentů, kteří se zapojili do projektu Erasmus, dosvědčuje, že setkání mezi lidmi z různých národů napomáhá, abychom otevřeli oči, mysl a srdce. Je prospěšné mít „veliké oči“, abychom byli vstřícní k druhým, z žádného důvodu se vůči nikomu nedopouštěli jakékoli diskriminace, byli solidární se všemi, nejenom s těmi, kteří se nám podobají, či se navenek jeví úspěšně, ale také s trpícími, ať již jsou jakékoli národnosti či společenského postavení. Nezapomínejme, že miliony Evropanů v minulosti musely emigrovat na jiné světadíly, kde hledaly budoucnost. Sám jsem synem Italů, kteří emigrovali do Argentiny.

Hlavním cílem *Výchovného paktu* je výchova všech lidí k bratřtějšímu životu, založenému nikoli na soutěživosti, nýbrž na solidaritě. Drazí mladí, kéž vaší největší ctizádostí není vstoupit do elitního formačního prostředí, kam se dostávají pouze velice majetní lidé. Tyto instituty totiž mají často zájem na tom, aby zachovaly

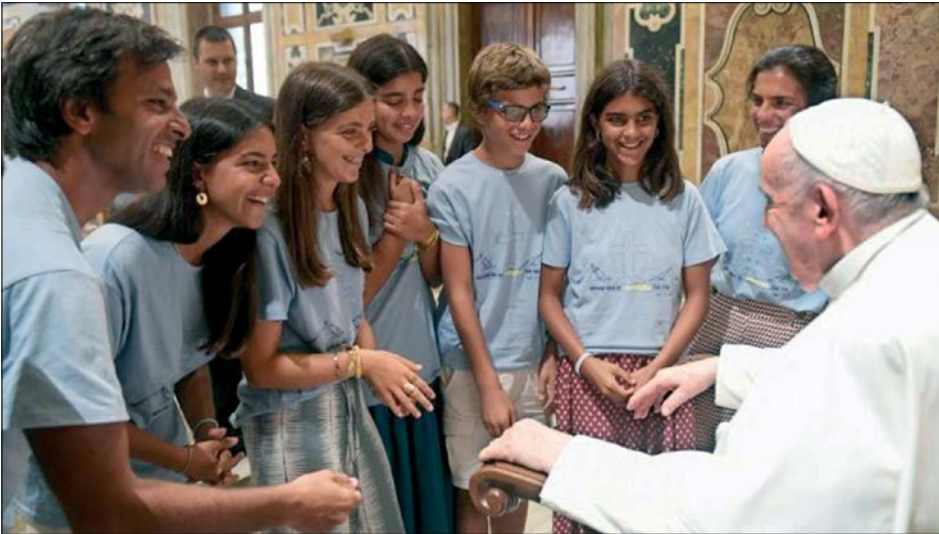
status quo a formovaly lidi, kteří by zaručili fungování stávajícího systému. Je spíše třeba docenit takové subjekty, které spojují kvalitní formaci se službou bližnímu, za vědomí, že účelem výchovy je osobnostní růst zaměřený na společné dobro. Takovéto solidární zkušenosti změni svět, nikoli vylučné (a vylučující) elitní školy. Vítám vynikající kvalitu, ovšem dostupnou pro všechny, nikoli jen pro někoho.

Navrhuji vám, abyste si přečetli encykliku *Fratelli tutti* (z 3. října 2020) a *Dokument o lidském bratrství* (ze 4. února 2019), který jsem podepsal společně s vrchním imámem Al-Azhar. Víím, že na mnoha muslimských univerzitách a školách se zájmem tyto spisy studují, a proto doufám, že by vás také mohly nadchnout. Výchova tedy nemá směřovat jenom k „poznání sebe sama“, ale také k poznávání druhého člověka.

Péče o společný domov

Další návrh, který bych rád předložil, se týká péče o společný domov.

Také zde jsem s potěšením zaznamenal, že – zatímco předchozí generace hodně namluvily, leč málo vykonaly – vy naopak máte schopnost podnitit konkrétní iniciativy, což mne vede k přesvědčení, že tentokrát možná nastal ten správný čas. Pokud se vám totiž nepodaří rozhodně zvrátit tento sebedestruktivní sklon, jen obtížně se to v budoucnu podaří někomu jinému. Nedejte se zlákat zpěvem sirén, které vás vábí luxusním životem, vyhrazeným jen malému dílu světa. Kéž se vám doširoka otevrou oči, abyste spatřili zbylé lidstvo, které se neomezuje jen na malou Evropu, kéž zatoužíte po důstojném a střídém životu bez luxusu a plýtvání, aby všichni lidé mohli důstojně obývat tento svět. Je naléhavé, abychom nejenom omezili spotřebu fosilních paliv, ale také mnoha dalších nadbytečných věcí. Stejně tak je v některých oblastech světa vhodné konzumovat méně masa, což také může přispět k ochraně životního prostředí.

☛ Při chůzi se pevně opírejte nohama o zemi, ale pohled mějte doširoka otevřený a upřený k obzoru, k nebi.

V tomto ohledu vám prospěje, když si – pokud jste již tak neučinili – přečtete encykliku *Laudato si'*, v níž věřící a nevěřící nacházejí solidní zdůvodnění svého úsilí o integrální ekologii. Výchova má tudíž vést, kromě poznání sebe a druhých, také k poznání stvořeného světa.

Vzbourit se proti válce

Draží mladí lidé, zatímco se koná vaše konference, na Ukrajině – která nepatří k Evropské unii, ale patří do Evropy – se vede nesmyslná válka. Přidružila se k četným konfliktům, které již probíhají v různých oblastech světa, a ještě naléhavěji zvýrazňuje nutnost *Výchovného paktu*, který by všechny lidi vychovával k bratrství.

Idea jednotné Evropy vznikla ze silné touhy po míru po mnoha válkách, ve kterých se na tomto kontinentu bojovalo, a vedla k sedmdesátiletému údobí míru. Nyní se musíme všichni zasadit o to, aby skončilo toto válečné krveprolití, v němž, jako obyčejně, několik mocných rozhoduje o tisících mladých lidí, které posílají do boje a na smrt. V takovýchto případech je oprávněné se vzbourit!

Kdosi prohlásil, že kdyby světu vládly ženy, nebylo by tolik válek, protože ty, jejichž posláním je dávat život, nemohou volit smrt. Stejně tak si myslím, že by nebylo tolik válek, kdyby světu vládli mladí:

ti, kteří mají celý život před sebou, jej chtějí naplno prožít, nikoli zlomit a odhodit.

Evropan s velkýma očima

Rád bych vás vyzval, abyste se seznámili s mimořádnou postavou jednoho odpírače vojenské služby, mladého Evropana „s velkýma očima“, který za druhé světové války vystoupil proti nacismu. Byl to Franz Jägerstätter, kterého blahořečil papež Benedikt XVI. Franz byl mladý rakouský sedlák, který z důvodu své katolické víry a svědomí odepřel přísahat věrnost Hitlerovi a jít do války. Franz byl původně veselý, sympatický a bezstarostný mladý muž, který však – rovněž díky své manželce Františce, s níž měl tři děti – dospěl k životní změně a dozrál k tomuto hlubokému životnímu přesvědčení. Když byl povolán do zbraně, odmítl, neboť nepovažoval za spravedlivé zabíjení nevinných životů. Toto jeho rozhodnutí rozpoutalo tvrdou reakci ze strany vesničanů, jejich starosty i vlastních příbuzných. Jeden kněz se ho snažil odradit a poukazoval přitom na dobro Franzovy rodiny. Všichni byli proti němu, s výjimkou manželky Františky, která, ač si byla vědoma strašného nebezpečí, vždy stála na manželově straně a podpořila jej až do konce. Navzdory pochlebování a mučení dal Franz raději přednost tomu, aby byl zavražděn, než aby vraždil. Považoval válku za něco zcela neospravedlnitelného. Kdyby se všichni mladí lidé povolání

do zbraně zachovali jako on, Hitler by nebyl mohl uskutečnit své dábelské plány. Zlo potřebuje spoluvíníky, aby zvítězilo.

Franz Jägerstätter byl popraven ve vězení, kde byl zadržován také jeho vrstevník Dietrich Bonhoeffer, mladý německý luterský teolog, antinacista, který skončil stejně tragicky. Tito dva mladí muži „s velkýma očima“ byli zabiti, protože až do konce zachovali věrnosti ideálům své víry. A to je onen čtvrtý rozměr výchovy: po poznání sebe sama, druhých a stvoření konečně nastupuje poznání počátku a konce všeho. Draží mladí Evropané, vybízím vás, abyste hleděli do dále a do výše a ustavičně hledali smysl svého života, svůj původ, cíl, Pravdu, protože bez hledání Pravdy nelze žít. Při chůzi se pevně opírejte nohama o zemi, ale pohled mějte doširoka otevřený a upřený k obzoru, k nebi. V tom vám může napomoci četba apoštolské exhortace *Christus vivit*, adresované zvláště mladým lidem. A pak vás všechny zvu v příštím roce do Lisabonu na Světový den mládeže, kde budete moci sdílet své nejkrásnější sny s mladými lidmi z celého světa.

Chtěl bych uzavřít jedním přáním: at jste generativní mládež, schopná dopřát zrodu novým idejím, novým vizím světa, ekonomiky, politiky, společenského soužití, a nejen novým idejím, ale především novým cestám, kterými se budeme společně ubírat. Kéž byste také velkoryse dávali zrod novým životům, a to ustavičně a výlučně z lásky! Lásky ke svému muži a ke své ženě, lásky k rodině, lásky k vašim dětem a také z lásky k Evropě, aby pro všechny byla země pokoje, svobody a důstojnosti.

Přeji vám pěkné setkání a dobrou cestu! Ze srdce vás zdravím a žehnám vám. A prosím pěkně, abyste se za mne pomodlili.

Řím, sv. Jan na Lateránu,
6. července 2022

František)

Přeložila Jana Gruberová

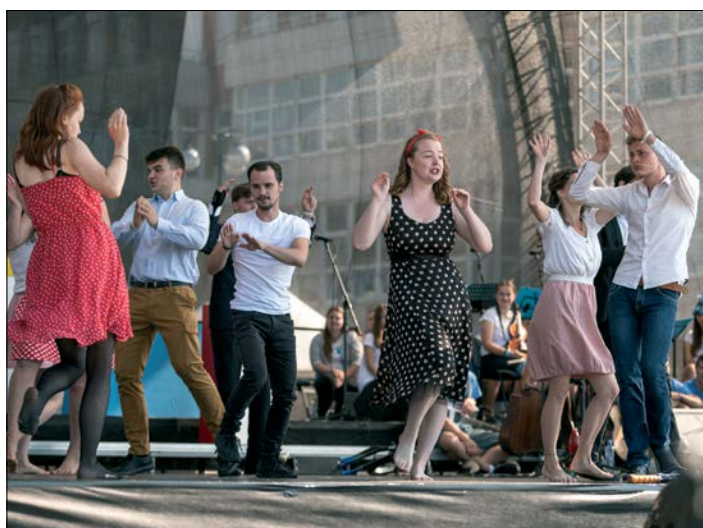
Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže

◀ Přípravný tým staví v univerzitním kampusu podium

◀ Mladí lidé zaplnili vlaky mířící do Hradce Králové

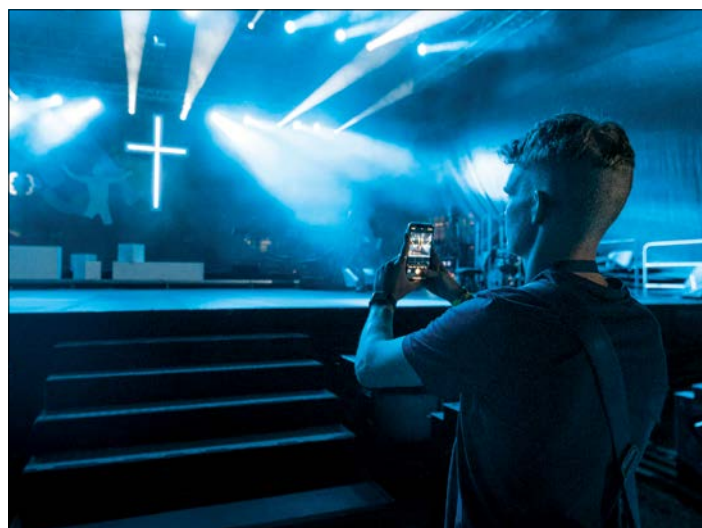
◀ Nálada byla po celý čas výborná

◀ Téměř pět tisíc mladých se přijelo setkat

◀ Přednáška Jany Sieberové z Domácího hospice DUHA

◀ Světlo umocňovalo prožívané emoce

Hradec Králové 9.-14. srpna 2022

Registrace účastníků

Zahájení setkání mládeže se ujal primátor města a diecézní biskup

Každý prožíval setkání po svém

Velké náměstí, koncert slovenské kapely Godzone

Po celý čas setkání se zpovídalo a zpovídalo...

Skupiny mladých bylo možné potkat kdekoliv

(Knižní tipy

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00
Praha 8, t. 283 028 111, www.portal.cz
FB: nakladatelstvi.portal

Dawn Huebner

Sourozenecká příručka pro přežití

Mít bratra nebo sestru může být náročné. Skvělé stránky sourozectví někdy nevidíme, ale dá se s tím něco dělat. A neznamená to, že bráchu nebo ségru odešleme na jinou planetu. *Brož., 128 s., 269 Kč*

Anita Hubner

Mám to o sobě říct?

Jak se vypořádat se stigmatem duševní nemoci

Autorka, sama s diagnostikovanou psychózou, zúročuje své zkušenosti poradkyně. Dává praktické rady, v jaké míře o své nemoci hovořit třeba při pracovním pohovoru nebo na první schůzce a jak se vypořádat se stigmatem, které člověku dává nejen společnost, ale i on sám. Kniha je doplněna o části „Jak je to v České republice“. *Brož. 224 s., 399 Kč*

Do Modletína na pouť

Pouť ke svaté Anně na Modletín v Železných horách pořádá komunita L'Arche Benediktus už 13 let. Navázala tak po 40 letech na tradici slavných svatoanenských poutí, které se v Modletíně konaly.

Pouť se odehrává v areálu komunity. Letošní pouť tradičně začala mší svatou pod širým nebem, kterou celebroidal Mons. Jan Paseka, koncebroval P. Jan Serafim Smejkal a P. Jindřich Kotvrda.

Pilířem pouťového programu je vystoupení naší kapely BeneBend (v které hrají lidé s mentálním postižením se svými asistenty) a představení divadla. Už léta k nám jezdí Divadlo Víti Marčíka nebo divadlo jeho syna Víti Marčíka mladšího. Máme rádi jejich humor, jejich vyjádření i silné poselství, které v divadle zaznívá nejen pro děti.

Dále máme připravené dílničky a hry pro děti. Prodáváme výrobky z našich dílen. Během poutě prezentujeme jednoduše naši činnost, zejména chceme ukázat dary lidí s postižením široké veřejnosti. A také je pozvat do našeho areálu, aby viděli, jak v komunitě společně žijeme a pracujeme. A tak si děti letos mohly vyrobit krasohled, zastřílet si s lukem i vzduchovkou, projít se po bosochodníku, namalovat perníkové srdce aj.

Na pouť však zveme i prodejce z jiných neziskovek i drobné prodejce z okolí. Letošní pouť byla zpestřena o pravé francouzské palačinky, které během poutě vyráběla pětice francouzských skautů,

kteří nám přijela pomáhat. Nově jsme letos na pouti měli dílnu pozorování mraků a vinný sklípek. A na závěr zahrál ještě dixieland z Havlíčkova Brodu.

Jsmo rádi, že lidé pravidelně přicházejí na pouť, rádi se vrací, rádi se tu potkávají.

Benediktus je komunita lidí s mentálním postižením a bez něj, kteří žijí každodenní život ve vzájemném společenství. Skrze vztahy založené na důvěře v Boha se snažíme nacházet jedinečnost každého člověka a žít život v jeho plnosti.

Jsmo součástí mezinárodní federace komunit L'Arche, která vznikla ve Francii v roce 1964 a v současnosti čítá více než 150 komunit v 50 zemích světa. Každá komunita vytváří síť vztahů otevřenou všem svým členům, ať už s mentálním postižením, nebo bez něj. Komunity jsou navzájem propojeny přátelstvím a sdílením společných hodnot a postupů. Jsou integrovány do svého okolí a přispívají mu bohatstvím vztahů, které rozvíjejí.

Bc. Radka Jindrová, Michal Endrle

Diecézní centrum pro rodinu

Další zamyšlení nad slovy papeže Františka: „Láska je dobrosrdečná, nezávidí“

Období horkých letních prázdninových dnů postupně přejde v podzimní barevnou paletu oranžové, červené a žluté. Je to příležitost k rozjímání o krásách krajiny a také nad významem slov papeže Františka, který v exhortaci *Amoris laetitia* (Radost z lásky) – O lásce a rodině přináší zamyšlení nad „definicí“ lásky svatého Pavla z Tarsu.

V minulém čísle jsme se mohli dozvědět něco více o trpělivosti – shovívavosti. Dnešní příspěvek nese název: „Láska je dobrosrdečná, nezávidí.“

Trpělivost není pasivní ctnost

Slovo *chresteuetai*, které je v celé Bibli jen na tomto místě (1 Kor 13, 4-7); je odvozeno od výrazu *chrestos* (dobrý člověk, který svou dobrotu projevuje skutky). Když ale zohledníme, že je tento výraz paralelně přiřazen k předchozímu slovesu, můžeme ho chápat jako jeho doplnění. Tímto způsobem chce Pavel ozřejmit, že „trpělivost“, jmenovaná jako první, není zcela pasivní postoj, ale že ji provází činnost, dynamická a tvořivá interakce s druhými. Ukazuje, že láska prokazuje druhým dobro a pomáhá jim. Proto se překládá slovem „dobrosrdečná“.

Celek textu ukazuje, že Pavel chce vy zdvihnout skutečnost, že láska není jen pocit, ale že je třeba ji chápat v tom smyslu, jaký má sloveso „milovat“ v hebrejštině, kde znamená „konat dobro“. Jak říkal svatý Ignác z Loyoly: „*Láska se musí projevovat více skutky než slovy.*“ Takto může vyjavit všechnu svou plodnost a umožňuje nám zakoušet, jak blažené je dávat, jaká je vznešenost a velikost v darování sebe překypujícím způsobem, bez míry, bez vyžadování odplaty, prostě z potěšení obdarovávat a sloužit.

Apoštol Pavel dál odmítá jako opak lásky postoj označený výrazem *zelos* (závist nebo žárlivost). To znamená, že v lásce není místo pro zakoušení nelibosti z dobra druhého (srov. Sk 7,9; 17,5).

Láska znamená uznávat právo druhého na štěstí

Závist je smutek z dobra druhého, který dokazuje, že nás nezajímá štěstí druhých, protože jsme zaměřeni výlučně na své vlastní blaho. Zatímco láska nás vyvádí z nás samých, závist nás naopak nutí, abychom se soustředili na své já.

Pravá láska si váží úspěchů druhých, nepocituje je jako ohrožení a osvobozuje se od hořké chuti závisti. Přijímá fakt, že každý má jiné dary a odlišnou životní cestu. A tak se snaží objevit svou cestu ke štěstí a druhé nechává, ať objevují tu svou.

Pravá láska si váží úspěchů druhých, nepocituje je jako ohrožení a osvobozuje se od hořké chuti závisti. Přijímá fakt, že každý má jiné dary a odlišnou životní cestu. A tak se snaží objevit svou cestu ke štěstí a druhé nechává, ať objevují tu svou.

Celkově vzato se jedná o naplnění toho, co požadovala poslední dvě přikázání Božího Zákona: „*Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku*

ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, po ničem, co patří tvému bližnímu“ (Ex 20,17).

Láska nás vede k tomu, abychom si upřímně vážili každého člověka a uznávali jeho právo po štěstí. Miluji toho člověka, dívám se na něj pohledem Boha Otce, který nám „*všechno hojně poskytuje k užívání*“ (1Tim 6,17), a tudíž rád ve svém nitru přijímám, že se mu daří dobře.

Tato hluboce zakořeněná láska mě také vede k tomu, že odmítám nespravedlnost, když někteří mají hodně a jiní nemají nic. Podněcuje mě k tomu, abych nacházel způsoby, jak vyloučeným ze společnosti pomáhat dosáhnout alespoň trošku radosti. To ale není závist, nýbrž touha po rovnosti.

Milovat Boha, bližního i sebe samého

Věříme, milí čtenáři, že se vám i dnešní „pokračující“ příspěvek z pera papeže Františka stane obohacujícím. Přát štěstí druhým – umět vycházet ze svého vlastního já k druhým – je předpokladem pro naplnění nejdůležitějšího přikázání – milovat. Milovat Boha na prvním místě; milovat své bližní a sebe samého. Jedině to dává přetrvávající – věčný smysl. Máme před sebou tedy ten nejkrásnější a nejsmysluplnější životní úkol, jaký si jen můžeme vytyčit. Naplnit svůj život láskou...

Ať máte hezké předpodzimní prožívání času ve světle Pravdy a Lásky – v přítomnosti a přízni našeho milujícího Boha.

K tomu vám za naše Centrum pro rodinu vše dobré přeje a ze srdce žehná

Stát se spolutvůrci lásky

Rádi bychom vás seznámili s nabídkou **programů centra pro rodinu Tajemství lidské lásky v Božím plánu**, jejichž prostřednictvím manželé objevují, jak se v manželství vzájemně darovat a jak zpřítomňovat Ježíšovu lásku.

Vycházíme z Teologie těla, se kterou jsme se všichni tři seznámili v rámci studia manželství a rodiny. Nadchl nás přístup Jana Pavla II., který ve svých katechezích shrnul podstatu manželské lásky. Ta spočívá ve vzájemném sebedarování se manželů následujících Krista. Pro nás manželé to byl objev, ještě před studiem jsme si mysleli, že se máme dostatečně rádi. Netušili jsme ale, jak lze manželskou lásku ještě prohloubit. Začali jsme hledat, jak se lépe vzájemně darovat, jak čerpat z přítomnosti Krista v našem manželském životě. To proměnilo náš vztah.

Jako kněze mě velmi zaujal Mons. Renzo Bonetti, který žije nedaleko Verony v Itálii. Již mnoho let se svými spolupracovníky a týmy rodin vytváří programy pro manžele a touží podpořit důstojnost svátosti manželství. Založil projekt Misterogrande (Velké tajemství), kde nabízí přípravy pro snoubence, katecheze pro manžele, formaci manželských lektorských párů a pracuje s rozvedenými. Těmito programy chce pomoci manželům, aby žili v reálné přítomnosti Krista, začali naplňovat své poslání manželů a tak byli obrazem Boží lásky ve světě.

Tyto zkušenosti nás inspirovaly ke spolupráci s centrem pro rodinu a k vytvoření formačních programů pro manžele. Jejich podstatou je podpora schopnosti vzájemně se darovat. Vzájemné darování vede k vyjití ze sebe, ke službě a ke vzájemné spolupráci. Kněz může připomínat manželům, že láska se v plnosti naplňuje jen v navrácení se k Nejsvětější Trojici. Manželé můžou připomínat kněžím, že nelze naplnit vlastní život v samotě, ale jsou povoláni, aby milovali až k darování života těm, kteří jsou svěřeni jejich pastorační péči.

Příprava na darování se v manželství

Příprava snoubenců na darování se v manželství (kurz pro lektory) může být souběžně kvalitním podkladem pro prohlubování manželského vztahu. Témata jsou koncipována tak, aby mohla být použita také pro vzájemné sdílení ve společenství manželů či při doprovázení manželských párů v prvních letech manželství.

Celá příprava je koncipována v duchu „Tajemství lidské lásky v Božím plánu“ a je zaměřená zejména na porozumění vzájemnému darování. Porozumění pravé lásce pomáhá, aby lidé přestali vnímat svatbu v kostele jako „amulet“. Až příliš často slyšíme ze strany muže či ženy: „Měli jsme přece svatbu v kostele před Bohem, jak se mohlo stát, že mě manžel/manželka opustil/a?“, nebo při doprovázení slyšíme stížnosti na silný egocentrismus, neochotu dívat se na rozdíly jako na příležitost vzájemného doplňování, neochotu sdílet se, nést spoluzodpovědnost a myslet na spolupřítomnost, která zastavuje naše sobecké „já“. Příprava na manželství má prohloubit schopnost darování se, aby manželé byli schopni se mít pravdivě rádi. Vždyť jak říká 2. Vatikánský

koncil: Opravdové štěstí člověk nalezne pouze v upřímném darování sebe samého (srov. *Gaudium et spes* 24).

Kurz bude ve školním roce 2022/2023 realizován ve Vysokém Mýtě. Půjde o deset setkání probíhajících většinou během nedělního odpoledne od 14:30 do 18:00. Budeme se snažit zajistit hlídání dětí. Přihlásit se můžete e-mailem: blazkova@bihk.cz.

Formační e-learningový kurz o Tajemství lidské lásky v Božím plánu

Formační kurz si může každý manželský pár projít v čase, který jim vyhovuje, a to prostřednictvím videonahrávek přednášek, příložených podkladů a společného rozhovoru nad otázkami. V pěti částech se seznamují s některými částmi Teologie těla. Manželé jsou pozváni objeovat:

- Jak prvotní samota, jednota a nahota Adama a Evy v Ráji souvisí s naším životem.
- Jak prožívat jednotu, k čemu jsou ctnosti, co je a není láska, dynamika lásky, co je cílem lásky a jak vnitřní integrita ovlivňuje prožívání lásky.
- Jak a čím vznikají křehkosti ve vztahu a jak se jim vyvarovat.
- Jak skrze Ježíše uznávat a potvrzovat důstojnost druhého, jaký smysl má obět a utrpení, které se nevyhýbají ani manželskému vztahu, jaké oblasti léčí dar zbožnosti.
- Jak čerpat a žít ze svátosti manželství, jít cestou zrání manželské lásky, naučit se v pravdě žít svůj manželský slib, mít naplněný manželský vztah Boží láskou.

Témata pro společenství manželů

Jejich cílem je podpořit svátost manželství a čerpat z ní. Některé programy jsou i pro ty, kteří svátostné manželství uzavřené nemají.

- Láska v manželství – 4. kapitola *Amoris laetitia* – manželé se zamýšlí a hledají cesty, jak prohlubovat svou lásku podle Velepísně lásky.
- Přebývat doma s Ježíšem – v každé místnosti našeho domova můžeme vnímat Ježíšovu přítomnost a zamýšlet se, k jakému poslání nás jednotlivé místnosti inspirují, co v nich můžeme prožívat.

Doprovázení

Učit se doprovázet by mělo být přirozenou cestou, jedním ze způsobů, jak naplňovat slova: S milostí svátosti manželství mají manželé poslání činit viditelnou lásku, kterou Kristus miluje církev (srov. *Amoris laetitia* 73, 121). Než se však rozhodnete jít touto cestou, doporučujeme prohloubit porozumění podstaty manželství prostřednictvím kurzu Příprava na manželství a projít si Formační e-learningový kurz. Souběžně předpokladem pro doprovázení je nechat se doprovázet. Mít osobní zkušenost s doprovázením na straně doprovázených.

Spolutvůrci lásky

Rádi bychom vás pozvali na cestu, na které budete objevovat, jak se stát spolutvůrci lásky. Nestačí být „uživatel“ manželství. Tajemství manželství je, že jsou manželé „mocí svátosti pověřeni k pravému a vlastnímu poslání, že mají i v těch prostých, běžných věcech činit zjevnou lásku, kterou Kristus miluje svou církev a nadále za ni dává život“ (srov. *Amoris laetitia* 121).

Pokud vás zaujala některá z nabídek, neváhejte nás kontaktovat: <https://www.bihk.cz/biskupstvi/centrum-pro-rodinu/tajemstvi-lidske-lasky>.

P. Stanislav Tomšíček, Táňa a Libor Blažkovi)

Diecézní centrum pro mládež

Týden pro animátory na Vesmíru

Během doby covidové jsme navzdory všemu v září 2020 otevřeli nový ročník animátorů. Nejdříve jsme se scházeli pouze online, ale i přes všechny nepříjemnosti se nám podařilo sejít se o loňských prázdninách a strávit společně týden o prázdninách na DCŽM Vesmír. Protože délka kurzu jsou dva roky, i letos nás čekal týdenní pobyt na Vesmíru. Tentokrát už ve „smutnějším“ duchu, týden byl poslední společnou akcí.

Celý týden se nesl v duchu Harry Pottera aneb Bradavice po 30 letech. Už v červnu přišel všem animátorům zvací dopis do školy čar a kouzel – Bradavic. Všichni se museli v neděli 10. 7. dostavit na vlakové nástupiště 9 a ¾ v Deštném. Následně je dostavnik odvezl do školy. Mokrý klobouk studenty rozdělil do příslušných kolejí – Nebelvír, Zmijozel, Mrzimor a Havraspár. Žáci během pobytu získávali body pro svoji kolej za pomoc v kuchyni, hry a další užitečné činnosti. Stejně tak mohli za přestoupení pravidel body ztratit. Cílem bylo vyhrát školní pohár. Nechyběly vyučovací hodiny, famfrpál, výlet do Prasinek s návštěvou Tří košťat, ani noční pochod při superúplňku.

Čtvrtek byl velmi významným dnem pro všechny. Odpoledne nás navštívil biskup Josef Kajnek a při slavnostní mši předal animátorům dekrety o úspěšném absolvování animátorského kurzu. Celá bohoslužba byla doprovázena krásně provedenou hudbou, kterou si připravili animátoři. Následovala přátelská beseda s panem biskupem a po ní slavnostní večeře. Pak už jsme jen slavili dvacet nových animátorů a celý večer jsme zakončili adorací a poděkováním v kostele sv. Matouše.

Za celé DCM a Prokopa Brože, který nás celý kurz doprovázel, můžu říct, že máme z našich animátorů velikou radost. A přejeme jim hojnost darů Ducha Svatého do všech jejich aktivit, aby nesli užitek dále. Jak jsme se s nimi loučili: „...ted' už je to na vás.“

Kateřina Voglová)

Diecézní centrum pro seniory**Stáří v Bibli (6)**

V šesté části pojednání o stáří v Bibli se budeme věnovat zástupci „seniorů“ z doby královské, konkrétně králi Davidovi.

Zástupce „seniorů“ z doby královské

Knihy Královské, které zahrnují zprávy o dějinách Izraele, se vyznačují stejnými teologickými tématy a stejným slovníkem jako texty od knihy Jozue až po knihy Samuelovy. Proto je třeba pokládat tyto knihy spolu s Královskými za jednotné literární dílo. Knihy Královské jsou anonymním dílem. Autor, resp. redaktor, který žil pravděpodobně v době exilu (586–539 před Kristem)¹ a pocházel zřejmě z kněžských kruhů, se v knize soustřeďuje výlučně na náboženskou stránku – tj. jeruzalémský chrám, jeho vybavení a kult, deuteronomickou reformu a její úsilí o čistý monoteismus. Zprávy o jednotlivých kráľích mají následující schéma: synchronizace s druhým královstvím, kráľův věk na začátku vlády, délka jeho vlády, jméno jeho matky, náboženské zhodnocení jeho vlády, odkaz na prameny, smrt a pohřeb krále a jméno jeho nástupce.²

David

Tématiku pohledu na stáří v době královské můžeme exemplárně sledovat v příběhu krále Davida. Úvod ke knihám Královským mluví o Davidově sešlém fyzickém stavu způsobeném stáří. Důvodem je patrně zdůraznění potřeby náležet vhodného krále nástupce. Ztráta

životních sil krále znamenala přímou hrozbu pro lid – podle starověkých názorů byl na králi závislý osud lidu, jemuž vládl, plodivost půdy a celkový blahobyt.³ Starý David zřejmě trpěl poruchami krevního oběhu⁴ – ani pod pokrývkami se nemohl zahřát (srov. 1 Král 1,1).

Podobně jako Izák i David je ve slabosti svého stáří postaven před spiknutí a lži. Přestože je zneužito jeho omezenosti stáří, přestože má problémy sám se sebou, dokáže se ještě rozhodnout, dávat příkazy a zajistit korunovaci svého syna Šalamouna. Příběh Davidův, jenž je tak úzce spjat se stáří, je znakem toho, že starý člověk je milý Bohu, i když jej okolí považuje za téměř bezcenného. Starý člověk po vzoru krále Davida má sice starosti o svoji budoucnost, ale neshromažďuje pro ni svůj majetek. Spíše se stará o budoucnost svých dětí. Ještě stále má možnost vyjádřit svůj názor, který ušetří budoucí generace zlých věcí.

Veronika Čepelková)

(Pozvánka**Diecézní centrum pro seniory září–listopad 2022**

Zveme vás na tyto akce:

- 29. 9. XVI. diecézní setkání seniorů s biskupem Mons. Janem Vokálem, Hradec Králové (podrobněji v pozvánce na vedlejší straně)
- 10.–13. 10. Duchovní obnova s P. Mgr. Dmytrem Romanovským, Marianum, Janské Lázně
- 15.–22. 10. Poutně-poznávací a odpočinkový zájezd na Azorské ostrovy s návštěvou poutního místa Fatima
- 7.–10. 11. Duchovní obnova s P. Mgr. Janem Linhartem, Marianum, Janské Lázně

Přihlášky a informace

Diecézní centrum pro seniory, Velké náměstí 32, 500 03 Hradec Králové
 telefony: 495 063 661, 737 215 328, 734 435 360,
 e-mail: dcs@bihk.cz www.dcschk.cz, www.simeon.cz

1 Srov. DILLARD, B., R. et al. Úvod do Starého zákona, s. 142; s. 151.

2 Srov. HŘEBÍK, J. Speciální úvod do knih Starého zákona.

3 Srov. BIČ, Miloš et al. Výklady ke Starému zákonu II. Knihy výpravné. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 1996, s. 323. ISBN 80-7192-154-8.

4 Srov. HŘEBÍK, J. Stáří ve Starém zákoně, s. 267.

(Pozvánka

Královéhradecké diecézní centrum pro seniory

srdečně zve na

XVI. diecézní setkání seniorů

Kostel Nanebevzetí Panny Marie
a Nové Adalbertinum (Velké náměstí)

**čtvrtek 29. září 2022
v Hradci Králové**

Motto: „Svůj pokoj vám dávám“

Program:

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

8:45–9:15 Modlitba seniorů za mír

9:30–10:30 Slavnostní bohoslužba: oslavuje
královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál

Nové Adalbertinum, Velký sál

11:00–11:45 Dá se i dnes žít v pokoji?
P. Mgr. Jan Linhart

11:45–13:00 Přestávka: malé občerstvení, sdílení,
informace z Diecézního centra pro seniory

13:00–13:45 Ukrajina včera, dnes a zítra:
P. Mgr. Dmytro Romanovský

13:45–14:00 Přestávka

14:00–14:45 Benefiční koncert Evy Henychové
(výtěžek podpoří potřebné na Ukrajině)

14:45–15:00 Slosování o ceny, rozloučení

Uzávěrka doručení přihlášek: 27. 9. 2022

Přihlášky a informace

Diecézní centrum pro seniory
Velké náměstí 32
500 03 Hradec Králové

telefony: 495 063 661
737 215 328, 734 435 360,
e-mail: dcs@bihk.cz

www.dcschk.cz, www.simeon.cz

Katechetické a pedagogické centrum

Ohlédnutí: jaký byl letní katechetický seminář

Lázeňská promenáda, krkonošské lesy, čerstvý horský vzduch, to vše už neodmyslitelně patří k začátku prázdnin katechetického centra. V krásném prostředí Penzionu Marianum v Jánských lázních jsme opět pořádali **Letní katechetický seminář**. Sjeli se na něj katechetky a katecheté z celé Královéhradecké diecéze, aby zde načerpali nové inspirace, sdíleli vzájemně své zkušenosti, našli duchovní podporu a v neposlední řadě si také odpočinuli po náročném školním roce. Čtyři dny nabídlý všem zúčastněným prostor plný přednášek, zajímavých témat k diskuzím, společných modliteb a slavení bohoslužeb. Hlavním tématem letošního semináře bylo Credo – vyznání víry, jehož tajemstvími nás provedl doc. Mgr. David Bouma, Ph.D. Dále jsme se věnovali novému Katechetickému direktoriu, které nám poutavě představil doc. Dr. Ludvík Dřimal, Th.D.

Zveme na zářijový Seminář o evangelizaci

Zanedlouho nás čeká další akce, na které bude možnost načerpat novou inspiraci, vzájemně se obohatit a povzbudit. Srdečně vás zveme na **Seminář o evangelizaci** (nejen pro katechety), který se bude konat **10. září 2022** v Hradci Králové. Jak napovídá název, jde o tradiční akci v trochu novém hávu. Diecézní setkání katechetů se spojí se Seminářem o evangelizaci. Celou akci bude propojovat verš „*Když jste uvěřili, přijali jste Ducha Svatého?*“ (Sk 19,2). Dopoledne proběhne přednáška Mgr. Pavly Petráškové, národní koordinátorky charismatické obnovy, na téma „V moci Ducha“. V odpolední části si účastníci budou moci vybrat jeden z nabízených workshopů: „Jak podporovat v dětech dobrý vztah sám se sebou a s Bohem? Aneb učení zkušeností pomocí dramatické výchovy“, „Jak mluvit s dětmi, aby nám rozuměly“, „Smrt – přirozená součást našeho života, ale jak s ní žít?“, „Modlitby matek a Modlitby otců“. Dále nám mládež z kutnohorské farnosti představí způsob, jak mohou mladí lidé pomáhat s pastoračními dětmi a Pavla Petrášková povede diskuzi na téma své přednášky.

Přihlášky a informace

Bližší informace a možnost přihlášení naleznete na webových stránkách Královéhradecké diecéze (Přihlašování nejpozději do pondělí 5. 9. 2022: <https://forms.gle/JSKy7ViZKpXtAhBH9>)

Těšíme se na setkání s vámi! Za katechetické a pedagogické centrum

Mgr. Markéta Rumpíková)

Řeholní řády a kongregace v královéhradecké diecézi (8)

Třetí řád sv. Františka z Assisi neboli terciáři

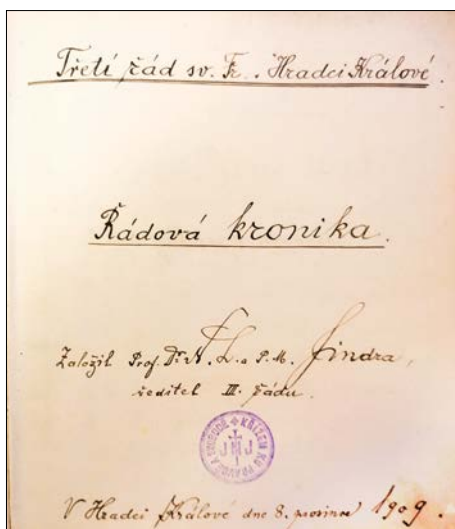
Třetí řád se zrodil ze srdce sv. Františka z Assisi. Lze ho označit za jeho vrcholné dílo. Terciáři usilují žít Kristův život v duchu spirituality svého zakladatele. Sekulární františkánský řád (latinsky Ordo Franciscanus Saecularis, zkratkou OFS) působí po celém světě, také v naší královéhradecké diecézi. Setkat se s jeho členy a přáteli jsme mohli třeba při tradiční srpnové pouti zvané Porcinkule v Opočně. Ale o tom později.

Životní příklad sv. Františka z Assisi (1182–1226) a jeho prvních učedníků byl přitažlivý pro mnoho sezdaných mužů a žen, kteří také chtěli vstoupit do prvního nebo druhého františkánského řádu a prosili Františka, aby je naučil dokonalejšímu způsobu života. František jim ukázal, jak mají vést život evangelia doma a ve své práci, učil je šířit učení evangelia slovem i příkladem ve svém okolí, ve své rodině, sousedům. Našel pro ně světskou řeholní cestu animovanou františkánským duchem. V sepsání řehole pro terciáře Františkovi pomáhal jeho přítel kardinál Hugolino, pozdější papež Řehoř IX.

Život podle řehole sv. Františka pro terciáře si rychle osvojilo mnoho manželských párů, svobodných mužů a žen a zejména vdov. Neměli povolání žít řeholní komunitní život v přísné chudobě bratří a sester z prvního (mužského) nebo druhého (ženského) řádu, tedy v kláštorech. Horlivě ale praktikovali Františkovo učení, věrně vykonávali povinnosti františkánského stavu a stejně jako František se starali o malomocné a lidi na okraji společnosti.

Třetí řád získal velkou sílu ve středověkém právním systému, takže dokonce

mužští členové řádu nemohli být odváděni do častých bitev té doby, protože řehole jim zakazovala používat zbraně.

ⓘ Kronika královéhradeckého společenství

Dnes se považuje za moderní to hnutí, které uvádí do apoštolátu laiky. Je-li tomu tak, potom sv. František je více než moderní, protože jako první přiznal význam laiků. Mezi slavné terciáře patřili třeba Dante Alighieri, Leonardo da Vinci, Kryštof Kolumbus, Galileo Galilei nebo Markéta, matka sv. Jana Bosca, papežové Lev XIII. a sv. Jan XXIII., mezi nejdůležitější činy jeho pontifikátu patří svolání druhého vatikánského koncilu. Bezprostředně před jeho vyhlášením navštívil Assisi, aby tam svůj úmysl svěřil sv. Františkovi. Z českých terciářů zmiňme kardinála Františka Tomáška nebo arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana. Terciářem byl také rodák z Chrudimi JUDr. František Nosek, předseda ČSL v letech 1920 až 1930. Roku 1920 byl zvolen poslancem, od roku 1925 až do voleb v roce 1929 byl ministrem československé vlády, nejdříve ministrem vnitra a pak ministrem pošt a telegrafů.

Sekulární františkánský řád představuje v České republice i ve světě jednu z největších katolických organizací a je největším laickým řádem. Zajímavostí je, že františkánskými terciáři se stali i členové královských rodů. Např. dcera uherského krále a zároveň vdova po durynském lankraběti sv. Alžběta a francouzský král sv. Ludvík IX. Oba se později stali patrony sekulárního františkánského řádu.

V královéhradecké diecézi působí v Brandýse nad Orlicí, Čáslavi, Červeném Kostelci, Trutnově a Jilemnici. Nejpočetnější místní bratrská společenství jsou Hradec Králové a Slatiňany. A právě ve Slatiňanech se terciáři schází v řeholním domě Školských sester sv. Františka. Mezi nimi dlouholetá ministryně MUDr. Markéta Kubešová, členka mezinárodní rady SFR. Dohromady je to přes 70 členů, ale jde o počty jen těch, kteří mají složenou tzv. profes, čili řádové sliby. Nejsou v tom započtení bratři a sestry v noviciátu ani ti, kteří k terciářům docházejí na schůzky jako „přátelé sv. Františka“.

” Ministryně?

„Ano, bratrská společenství jsou animovaná a řízená ministrem,“ vysvětluje s úsměvem Martin Weisbauer, sekretář františkánských terciářů v Hradci Králové.

Původní význam latinského slova „minister“ je totiž „pomocník, sluha“. U nás byl dlouhá léta ministrem Vladimír Dvořák, kostelníčí už 25 let u sv. Jana Křtitele na Novém Hradci. Teď je v našem čele Luděk Hajský. Pak je zástupce ministra, hospodář, sekretář a formátor.

” Jak se člověk stane terciářem?

Je to osobní povolání. Můj děda byl ministrem hradeckých terciářů za války a za komunistů. Otec nepokračoval a já taky. Pak jsem se po 30 letech setkal se svým bývalým spolužákem, ten mě mezi terciáře občas pozval. Setkal jsem se tam se zajímavými lidmi. Dlouhá léta působil v našem místním bratrském společenství (dále MBS) duchovní asistent Česlav Bohumil Křížala, OFM, z františkánského kláštera v Moravské Třebové. To byl pojem! Pocházel od Hradce Králové. Jako „nebezpečný živel“ byl poslán na tři roky k PTP. Pak působil jako řezbář v Charitě v Červeném Kostelci a v této profesi pracoval také ve firmě Petrof v Hradci Králové. Srpnové události roku 1968 prožil v Sarajevu ve františkánském klášteře. V roce 1975 byl vysvěcen tajně na jáhna a dlouhé roky působil jako pošťák. Jáhen bez maturitního vzdělání, který životní vzdělaností jen sršel. Do vysokého věku se intenzivně věnoval františkánským terciářům po celé republice. Přijímal mě potom do noviciátu.

Člověk musí cítit, že mu to je blízké náturou, povahově. Mně se líbilo hlavně to, že františkáni mají smysl pro humor, tím se liší od ostatních řádů, smysl pro humor měl stoprocentně i František z Assisi. Bratr Lukáš z pražského františkánského kláštera u Panny Marie Sněžné, který je naším současným duchovním asistentem, s laskavým humorem o sv. Františkovi často říká „ten náš Franta“. Tím vtipem sobě vlastním vyjadřuje, že František je náš „brácha“ – člen naší rodiny.

A to je to, člověk tam má druhou rodinu. Můžete komukoliv říct cokoliv, s kýmkoliv se o čemkoliv důvěrně pobavit, jako v rodině. Manželka už je taky členkou našeho společenství. Je otevřené úplně každému. Příznivci se stávají tzv. přáteli sv. Františka. Pokud je spiritualita SFR dále oslovuje a jejich duchovní povolání se prohlubuje, mohou požádat o vstup do noviciátu. Ten trvá 2 až 3 roky, během nichž na schůzkách s formátorem společenství probírá základní pojmy františkánství a jeho spirituality. Na závěr noviciátu se dělá obláčka a potom se člověk může připravovat na tzv. profes. Trvalý slib žít evangelium ve světě podle příkladu sv. Františka a podle Řehole SFR. Já jsem měl možnost prožít zcela výjimečnou profes, protože jsem ji skládal přímo v kapli zvané Porciunkule v Assisi, která se nachází uvnitř baziliky Panny Marie Andělské (Santa Maria degli Angeli). Je považována za kolébkou františkánského řádu. Název je zkomořením italského místního jména Porzioncula, Porziuncola či latinsky Portiuncula (údělíček, podílek, malý pozemek). To byla hodně zvláštní náhoda, nikdo s tím nepočítal, byli jsme tam týden, navštívili jsme místa, kde sv. František pobýval. Bazilika nad jeho hrobem v Assisi a kaple Porciunkule patří k nejvýznamnějším křesťanským poutním místům.

„Taky mě oslovuje, že františkáni mají blízko k přírodě. Ostatně sv. František z Assisi je patronem ekologie,“ pokračuje sekretář Martin Weisbauer.

Už dříve jsem silně vnímal krásu stvoření i to, jak k nám příroda mluví. Proto vznikla Stezka modliteb. Královéhradečtí terciáři přišli s nápadem na její uspořádání jako první v republice. Františkánská spiritualita je velice blízká s ekologií a teologií, zajímavým způsobem to na sebe navazuje a do sebe zapadá. „Lesní stezka ke světovému Dni modliteb za péči o Stvoření“, kterou organizujeme pro veřejnost pravidelně od roku 2017, se stala tradicí. Impuls nám k ní nám dal papež František se svou encyklikou Laudato si a vyhlášením Dne modliteb za péči o Stvoření, který je v kalendáři naší církve vždy 1. září. Stezka se dostává pravidelně i do kalendáře akcí doporučených národní radou SFR. V roce 2020 se Stezky zúčastnili také olomoucký biskup Antonín Basler a tehdejší národní ministr František Reichel. Letošní byla už šestá. Stezka vede (pokaždé trochu jinudy) krásnou přírodou v nejbližším okolí Hradce. Na jednotlivých zastaveních se účastníci seznamují vždy s nějakou myšlenkou, vybranou a upravenou z různých pramenů, týkající se více či méně „ekologické“ encykliky Laudato si. Postupně odkrývají zajímavé souvislosti mezi ekologií, teologií a františkánským přístupem ke stvoření a přírodě. Na závěr každého zastavení je pak připraven citát nějaké osobnosti k tématu. Františkáni však nejsou žádní ekologičtí aktivisté v dnešním slova smyslu, protože, jak řekl kardinál Joseph Ratzinger, aktivista je opakem žasnoucího člověka, a to františkán je. Stezka je i příležitostí poděkovat

Porciunkule 2014

Assisi 2014 – duchovní asistent br. Lukáš v Eremitu delle Carceri

Bohu za krásu světa kolem nás, vyjádření vděčnosti za to, co nám svěřil do péče, a prosbou o pomoc při ochraně všeho Stvoření i za odpuštění hříchů proti světu, ve kterém žijeme.

Další akcí, která, doufáme, se stane rovněž tradicí, je „Předvánoční rozjímavá vycházka“. Loni se konala poprvé, symbolicky o zimním slunovratu, tedy nejdelší noci v roce, 21. prosince. V hradeckých lesích jsme už za tmy, při svitu betlémského světla z našich luceren a petrolejek, rozjímali v tichu o příchodu našeho Pána, o tajemstvích radostného růžence a o vybraných textech z Písma. V závěru jsme také měli krásnou příležitost popřát si požehnané prožití vánočních svátků.

Členové našeho MBS pocházejí z různých farností v Hradci Králové i mimo něj a většina členů se aktivně účastní života našeho společenství. Jenom pro úplnost, terciářem se může stát i jáhen, kněz nebo biskup. Ze stávajících aktivit (kromě pravidelných měsíčních schůzek) můžeme připomenout například týdenní úterní modlitbu růžence v kapli sv. Vojtěcha v královéhradeckém Novém

Adalbertinu, páteční večerní modlitbu nešpor on-line, vedení křížových cest v postních obdobích, každoroční účast v rámci Týdne otevřených kostelů (královéhradecká specialita) i v Noci kostelů a další.

Františkánský růženec

Mimochodem ... znáte františkánský růženec? Je sedmidesátkový a má jiná tajemství.

- 1) kterého jsi, Neposkvřněná Panno, s radostí z Ducha Svatého počala
- 2) s kterým jsi, Neposkvřněná Panno, s radostí Alžbětu navštívila
- 3) kterého jsi, Neposkvřněná Panno, v Betlémě porodila
- 4) kterého jsi, Neposkvřněná Panno, zřem králům ke klanění představila
- 5) kterého jsi, Neposkvřněná Panno, s radostí v chrámě našla
- 6) kterého jsi, Neposkvřněná Panno, zmrtychvstalého s radostí první pozdravila
- 7) který tě, Neposkvřněná Panno, na nebe vzal a Královnou nebe i země korunoval

Františkánský sedmidesátkový radostný růženec má Martin Weisbauer po svém dědečkovi, který si ho ve 40. letech minulého století přivezl z Říma. Jeho součástí je kříž ve znamení písmene Tau, který je znamením františkánství. Písmeno Tau se objevuje v biblické knize proroka Ezechiela, kde jsou jím označeni ti, které Bůh zvláště chrání: „*Projdi středem města, středem Jeruzaléma, a označ znamením (tav) na čele muže, kteří vzdychají a sténají nad všemi ohavnostmi, které se v něm páchají.*“ (Ez 9,4) Ve stejném smyslu jsou v knize Zjevení apoštola Jana ochráněni ti, kdo nesou na čele znamení (Zj 7,3).

Křesťané v prvních staletích také používali symbol písmene T. Jako poslední písmeno hebrejské abecedy (tav) jim tento znak připomínal Kristova slova „*Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec.*“ Pro svůj tvar však značil také kříž Ježíše Krista.

Svatý František z Assisi propojoval významy tohoto symbolu. Tau bylo pro něj symbolem obrácení a pokání. „*Je to znamení kajícího života obnoveného*

Volební kapitula na faře v Hradci Králové-Pouchově, 2022

v *Kristu*,“ řekl v jednom kázání za přítomnosti Františka papež Inocenc III. Pro světce z Assisi bylo také Tau Kristovým křížem, který jej provázal v celém životě. Na kříži ukázal Pán veškerou lásku. Ukřížovanému dal proto František celé své srdce. Zároveň si byl světec vědom, že Ježíšův kříž přinesl ochranu, spásu, záchranu.

Pro františkánskou rodinu je tedy Tau dědictvím získaným přímo od sv. Františka. Být označen Tau znamená touhu obrátit se a chtít se připodobnit Kristu.

77 Ale to jsme odbočili. Vraťme se znovu k aktivitám královéhradeckých terciářů.

Jednou ročně společenství pořádá týdenní duchovní obnovy mimo Hradec Králové. V posledních letech (od roku 2017) probíhala s naším duchovním asistentem bratrem Lukášem v Beskydech v počtu deset až čtrnáct osob. Novinkou bude letos v srpnu společná třídní duchovní obnova pod vedením bratra Lukáše společně s červeno-kosteleckým místním bratrským společenstvím v poutním místě Rokole. Naši členové se účastní i duchovních obnov nebo seminářů pořádaných národní radou SFR. Velký úspěch měly semináře na Velehradě pod vedením Jeffa Scaldwella (2017) a Eliase Velly (2018–2020). Zúčastnění se následně o získané poznatky podělili na našich schůzkách s ostatními.

Opočenská Porciunkule

77 A jak to bylo s poutí v Opočně, to vysvětlení ještě čtenářům dlužíme ...

Na programu jsme se po dohodě s místním duchovním správcem, opočenským farářem Filipem Foltánem, poprvé podíleli loni. Porciunkule je tradiční pouť spojená s františkánským řádem a zároveň je to poutní slavnost klášterního kostela v Opočně. První kapucíni (řád inspirovaný duchem sv. Františka z Assisi) byli do kláštera uvedeni 23. května 1677, kostel byl dokončen následujícího roku. Příchod kapucínů do Opočna

souvisel se snahou posílit katolickou víru na opočenském panství. Pro nás bylo důležité, že je to Porciunkule, která je nejbližší k Hradci Králové. Otec Foltán měl přání, aby pouť nezůstala jen na úrovni světské zábavou s lunaparkem a dalšími atrakcemi, ale aby v sobě nesla i františkánského ducha. Náš řád tam představil tehdejší národní ministr Luboš Kolafa, rozdávali jsme naše letáčky a prodávali publikaci „Osm století na cestě evangelia se svatým Františkem z Assisi“. Program opočenské Porciunkule jsme podpořili i letos a hodláme pokračovat.

Využíváme i toho, že v Hradci Králové působí regionální studio Radia Proglas (Martin Weisbauer je jeho redaktorem). Někteří členové MBS se tam často účastní živého vysílání modlitby růžence, modlitby večerních chval nebo křížové cesty v postním období. Několikrát jsme uvedli i františkánský růženec.

Několik let už společenství provozuje rovněž své internetové stránky: www.frantiskanihk.eu, kde se s mnoha jeho aktivitami můžete seznámit.

77 Za připomenutí jistě stojí, že Sekulární františkánský řád v letech 2023 až 2026 čeká několik velkých a významných jubilejí.

Příští rok v listopadu to bude osmisté výročí potvrzení definitivního znění Františkovy řehole pro Menší bratry, v prosinci pak připomínka Vánoc v Grecciu. Ve zdejší jeskyni vytvořil sv. František v noci 25. prosince 1223 první jesličky. V září 1224 se podle legendy objevila na jeho těle stigmata, tj. rány na ruku a boku, identické s těmi, které utrpěl Ježíš na kříži. V roce 2025 vznikl „Chvalozpěv stvoření“ a večer 3. října 1226 František zemřel v blízkosti kostelíka Panny Marie Andělské, v chatrči na zemi přikryt vypůjčeným pláštěm. Není bez zajímavosti, že za svatého byl prohlášen už dva roky poté. Papež Řehoř IX. ho svatořečil 16. července 1228.

Eva Zálešáková)

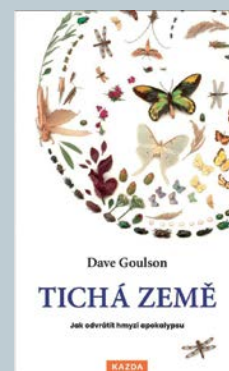
(Knižní tipy

Nakladatelství Kazda

Nové sady 988/2, 602 00 Brno
objednavky@knihykazda.cz
tel. 725 518 237, www.knihykazda.cz

Dave Goulson

Tichá Země

Na základě třicetiletého výzkumu napsal Dave Goulson srozumitelnou, fascinující a důležitou knihu, v níž se zabývá důkazy alarmujícího poklesu množství hmyzu na celém světě. „Pokud přijdeme o hmyz, všechno se zhroutí,“ varoval v rozhovoru pro New York Times. Váz., 352 stran, 398 Kč

Annette Leppleová

Zahrada bez zalévání

Kniha vám nabídne 44 odolných trvalek, keřů, popínavých rostlin a rostlin do květináčů užitečných i pro obyvatele z řad živočichů. Inspirací je např. tzv. dešťová zahrada nebo zazelenění zdí. Vybudujete si tak zahradu, které sucho nevádí, a nezaskočí vás ani choroby rostlin či tzv. škůdci. Váz., 128 str., 369 Kč

(Knižní tipy

Nakladatelství Doron

Uhřetice 76, 683 33 Nesovice
Tel.: 517 367 656, doron@doron.cz
www.doron.cz

Moje biblická krabička

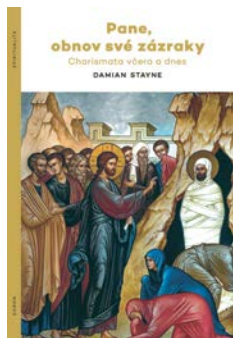

Moje malá knihovnička je určena dětem v předškolním a raném školním věku. Má tři tematické řady: Biblické příběhy, Svět víry a Vzory a světci. Sada Moje biblická krabička obsahuje 6 starozákonních a 6 novozákonních příběhů. *Váz., 399 Kč*

Damian Stayne

Pane, obnov své zázraky

Charismata včera a dnes

Kniha popisuje, jak se dnes charismata používají „v terénu“, a také zmiňuje jejich výjimečné a překvapivé projevy. Damian Stayne hojně čerpá z Písma i z církevní tradice. *Brož., 304 str., 389 Kč*

(Národní kancelář PMD uspořádala dva workshopy pro účastníky Celostátního setkání mládeže v Hradci Králové

Papežská misijní díla na CSM 2022

Papežská misijní díla se zapojila do Celostátního setkání mládeže v Hradci Králové. V Národní kanceláři PMD se konaly dva workshopy pro účastníky CSM. Během jednoho z nich se pod vedením Bronislavy Halbrštátové zdobily svíčky podle vzoru nebo podle vlastní inspirace. Na dalším workshopu spolu s pracovníky Národní kanceláře mládež vyráběla typické zambijské jídlo – kukuřičnou kaši Nshima s housenkami vařenými s cibulí a rajčaty. Součástí každého workshopu v Národní kanceláři bylo seznámení s Papežskými misijními díly, mladí se také mohli podívat na krátký film o Pauline Jaricot a snímek ze Srí Lanky.

Misijní kalendář na rok 2023

Papežská misijní díla pro vás i letos vydala oblíbený Misijní kalendář, který přináší fotografie z misí v České republice. V kalendáři na rok 2023 vám představujeme **afričskou zemi Rwanda**, kde aktuálně podporujeme čtyři projekty zaměřené na pomoc dětem. V úvodním slovu si můžete přečíst o dramatické historii i nadějně současnosti Rwandy a prostřednictvím mnoha fotografií se tak s ní blíže seznámit.

Jako doprovodné texty, které vás budou provázet celým rokem, jsme vybrali citáty světců, jejichž svátek v kalendáři připomínáme.

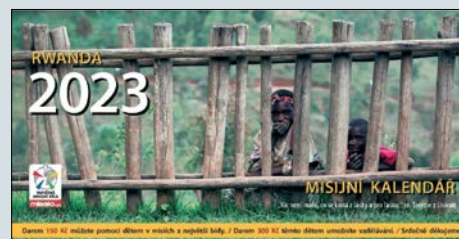
Kalendář (stejněho formátu jako pro rok 2022) má tradiční dvoutýdenní přehled a obsahuje jmenné i liturgické kalendárium s dostatkem místa pro vaše poznámky.

Papežská misijní díla

Na Kropáčce 30/1, 500 03 Hradec Králové
e-mail: pmd@missio.cz, FB: PapezskaMisijniDila

www.missio.cz

S osobní asistentkou ožila paní Radka i její domácnost

V roce 2006, nedlouho po svatbě, byla paní Radce diagnostikována roztroušená skleróza. Zpočátku se nemoc projevovala nenápadně, ale po porodu syna a po smrti dvojčete paní Radky v roce 2010, nastal největší progres onemocnění. Přestože podstoupila standardní dostupnou léčbu, nemoc postupovala dál, a dnes se Radka nachází ve stavu nepohyblivosti od ramen dolů.

Paní Radka a její manžel se rozhodli oslovit Oblastní charitu Ústí nad Orlicí již před šesti lety. V té době do rodiny dojížděla charitní pečovatelská služba, později začali využívat službu osobní asistence. Nyní k paní Radce dochází tři osobní asistentky, které střídavě tráví s rodinou pět dní v týdnu, někdy i 10 hodin denně.

Díky osobní asistenci zase všichni zažívají i běžné denní radosti

Manžel Rudolf k tomu říká: „Příchod osobní asistentky je pro nás velkou psychickou podporou. Jelikož manželka nejde nechat bez dozoru a potřebuje pomoci ve všem, je péče o ni velmi náročná. Dříve mi nezbyval žádný volný čas pro sebe a mého syna, často u nás doma vznikala tzv. ponorka. Osobní asistentka nás vytrhla z všední životní šedi a zase si užíváme běžných denních radostí.“

Nejvíce času s paní Radkou tráví asistentka Barbora, která popisuje jejich běžný den: „Během dopoledne, po ranní hygieně a snídani, sledujeme pohádky v televizi a Radčin Facebook, díky kterému komunikuje s okolním světem. Hrajeme karty, pečeme, tvoříme. Později připravujeme oběd. Strava musí být rozmixovaná a kompaktní, protože má Radka problémy s vykašláním. Kdyby ji sousto zaskočilo, mohla by se udusit.“

Jako člen rodiny

A plno práce je čeká také odpoledne, jak líčí asistentka Barbora. „Po odpočinku následuje logopedie a rehabilitační cvičení, které nám doporučily charitní sestřičky. Díky posilování rukou se paní Radce velmi zlepšil úchop předmětů. Když je hezké počasí, můžeme konečně na procházky díky novému elektrickému vozíku, který byl Radce pořízen díky manželovu rozhodnutí v létě 2021.“

Osobní asistentka Barbora z orlickoústecké Charity je pro těžce nemocnou paní Radku i její rodinu velkou oporou. Foto: z archivu Oblastní charity Ústí nad Orlicí

„Procházký nám bohužel ztěžuje stav místní komunikace. Otřesy, které zažívá při cestě na vozíku z domova po přilehlé nezpevněné komunikaci, jejímu zdravotnímu stavu vůbec neprospívají. A když přijde z práce Radčin manžel a syn ze školy, snažíme se vymyslet společně nějaké hry,“ dodává osobní asistentka Barbora, která se už stává součástí rodiny.

Barboře se podařilo se všemi jejími členy navázat přátelské vztahy. Díky tomu ožila nejen celá domácnost, ale především Radka, která díky příjemné atmosféře a profesionálnímu přístupu osobní asistentky dělá zdravotní pokroky.

Více o službě osobní asistence také na www.uo.charita.cz.

(KALENDÁŘ AKCÍ**Litomyšl****■ 10. září Oslava na dvorku**

od 14:45 hod., Lidový dům. Oslavy 100 let Charity ČR a otevření Lidového domu zahájí vystoupení Radky Rubešové se skupinou Chanson Trio CouCou. Na programu je také den otevřených dveří, foto výstava „Můj svět“, přednáška o Indii nebo výtvarné dílny pro děti. Připomeneme si i 10 let našeho Dobrovolnického centra.

Přijďte se podívat a oslavit s námi tři výročí najednou! Více na www.litomysl.charita.cz.

Chrudim**■ 11. září Benefiční koncert**

od 18:00 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Oblastní charita Chrudim vás zve na benefiční koncert Bohemian Symphony Orchestra Prague a operní pěvkyně Noemy Erby, který pořádá k 30. výročí svého založení. Výtěžek benefice bude věnován na podporu služby Domácí hospicové péče. Vstupenky jsou k zakoupení v Informačním centru a v charitní Občanské poradně.

Děkujeme za podporu a těšíme se na vás! Více na www.chrudim.charita.cz.

Letohrad**■ 17. září Den Charity – Oslavy 30. výročí**

od 15:30 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Letohradě – Orlicí. Oslavy 30. výročí založení Oblastní charity Ústí nad Orlicí zahájí slavnostní bohoslužba, poté vystoupí ZUŠ Letohrad a program vyvrcholí koncertem písničkáře Michala Horáka. Připomeneme si také důležité charitní milníky a poděkujeme všem našim podporovatelům.

Těšíme se na viděnou! Více také na www.uo.charita.cz.

Dolní Újezd**■ 28. září Sportovní den pomoci pro Radovana a Honzika**

od 12:30 hod., Hasičský areál. Benefiční běh a turnaj v nohejbalu pro dvojčata s vážným onemocněním pořádá Oblastní charita Nové Hradce u Skutče. Můžete se těšit i na bohatý doprovodný program – živá hudba, soutěže a zábava pro děti, prodej výrobků klientů a ukázka Freestyle show Zdendy Peška.

Přijďte si zaspportovat pro dobrou věc! Více informací o programu, registraci na akci a také příběhy obou dvojčat najdete na www.novehrady.charita.cz.

Den Charity 2022

Neuvěřitelných 100 let pomoci si letos připomíná Charita Česká republika a oslavy těchto významných kulatin vyvrcholí právě podzimní kampaní Den Charity v celém Česku. Navíc mnohé regionální Charity slaví také 30 let od svého založení, a tak se můžete těšit na mimořádně bohatý program pro všechny generace i v naší diecézi.

Charity pro vás připravily koncerty, dny otevřených dveří, výstavy, pěší a cyklo pouť, benefiční běhy, bylinkobraní a další zajímavé akce pro celé rodiny. Pozvánky naleznete v rubrice Kalendář akcí a na webu www.hk.caritas.cz.

Z lásky k lidem

Charita Česká republika, jejímž jsme členem, pomáhá již celé jedno století. Je nejstarší neziskovou organizací v Česku a také největší poskytovatel zdravotních a sociálních služeb u nás.

Potřebné provázíme na cestě životem od bezbranného dětství až do bezmocného stáří. Hnacím motorem je pro nás bezpodmínečná láska k lidem, která je zároveň naší největší přidanou hodnotou. Neúnavně překonáváme překážky a hledáme nové způsoby, jak pomáhat. Nikdy se nevzdáváme a vše děláme z lásky k lidem.

Celostátní kampaň Den Charity každoročně pořádá Charita Česká republika u příležitosti svátku sv. Vincence z Pauly (27. září), který je zakladatelem a patronem moderní charitní práce.

Více o historii pomoci Charity i o její současnosti se dozvíte na webových stránkách www.charita.cz, kde najdete také nabídku akcí pro veřejnost.

(AKTUALITY

Domov RváčOff už slouží lidem s autismem

Rváčov/Jičín: V pátek 22. července byl slavnostně otevřen Domov pro lidi s autismem ve Rváčově u Lomnice nad Popelkou. Jde o první a ojedinělé zařízení svého typu v Libereckém kraji, které vzniklo ve spolupráci města, kraje a jičínské Charity za podpory z Evropské unie. Domovu, jeho klientům i pracovníkům poželal P. Prokop Tobek za účasti starosty Lomnice nad Popelkou Mgr. Josefa Šimka, náměstka hejtmána Libereckého kraje Ing. Jana Svitáka, ředitele Oblastní charity Jičín Bc. Davida Rejlka, ředitelky Diecézní charity Hradec Králové Ing. Anny Maclové a dalších hostů. Všem realizátorům a podporovatelům Domova RváčOff děkoval také jeho vedoucí Mgr. Martin Kracík. Následující Dny otevřených dveří přilákaly stovky návštěvníků, kteří si přišli prohlédnout nové prostory Domova, jež vznikly přestavbou bývalé místní školy.

Slavnostní otevření nového a v Libereckém kraji ojedinělého Domova RváčOff pro lidi s autismem, které od července provozuje jičínská Charita. Foto: J. Karasová

Na realizaci záměru Domova RváčOff pro lidi s poruchou autistického spektra se od roku 2016 podílely společně město Lomnice nad Popelkou, jako investor stavby, dále Liberecký kraj, investor služby, a Oblastní charita Jičín, která je poskytovatelem služby. Projekt byl finančně podpořen z Integrovaného regionálního operačního programu EU částkou ve výši 24.850.309,50 Kč. Bylo tak úspěšně završeno několikaleté úsilí o využití dlouhodobě nevyužívaného školního objektu.

RváčOff je domov se zvláštním režimem rodinného typu, který poskytuje celoroční pobyt osobám s autismem od 15 do 30 let věku. Jeho celková kapacita je 8 samostatných pokojů s vlastním sociálním zařízením v rámci třech domácností. Nechybí také relaxační místnost, klubovna, venkovní terasa a zázemí pro pracovníky. Nové prostory jsou uzpůsobeny pro specifické

➤ Pokračování na následující straně ➤

(KALENDÁŘ AKCÍ

Polička

- 10. září Běh Jarmila Běhoděje
- 20.–27. září Putovní výstava příběhů k 30. výročí pomoci Charity v diecézi v kostele sv. Jakuba
- 23. září Den Charity
oslavíme v pátek od 15 hodin v kostele sv. Jakuba v Poličce a následně v poličském parku vysadíme strom.

Více na www.policcka.charita.cz.

Žireč

- 24. září Bylinkobraní
od 11:00 do 17:30 hod., Bylinková zahrada v areálu Domova sv. Josefa – střediska Oblastní charity Červený Kostelec. Přednášky, workshopy a minijarmark zaměřený na byliny, kuchyň a přírodní kosmetiku. Program oživí skupina Klapeto, 2JAJA, Jiří Pilar a divadlo pro děti.

Více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Luže

- 1. října Pouť lidí dobré vůle

– pěšky, na kole, busem i online, poutní chrám Panny Marie Pomocné na Chlumku. Oblastní charita Pardubice, která letos také slaví 30 let pomoci, vás srdečně zve na charitní pěši a cyklistickou pouť za umírající, nemocné a trpící. Pro zájemce i bus z Pardubic a Chrudimi. Mši svatou oslavuje generální vikář Mons. Jan Paseka a bude přenášena i online od 15:00 hod. Můžete se těšit také na koncert pěveckého sboru Salvátor či přednášku o poutním místě.

Více informací a registrace na www.pardubice.charita.cz.

Litomyšl, Čáslav, Poděbrady, Chrudim a Žireč

- září 2022 Putovní výstava příběhů z Indie

Litomyšl, Dukelská 750

(venkovní výstava u střediska Respirační péče Jindra)

Čáslav, kostel sv. Petra a Pavla

Poděbrady, kostel Povýšení sv. Kříže

Chrudim, kostel Nanebevzetí Panny Marie

Dvůr Králové nad Labem, Žireč

Více také na www.adopce.hk.caritas.cz.

OSLAVTE S NÁMI DEN CHARITY A STOLETÍ POMOCI!

Aktuální přehled akcí najdete na www.hk.caritas.cz.

► Pokračování z předchozí strany ►

potřeby lidí s autismem. Domov RváčOff poskytuje klientům laskavé, přijímající a podnětné prostředí. Jeho pracovníci přistupují ke každému klientovi individuálně a RváčOff je otevřeným Domovem i pro jejich blízké.

Jičínská Charita se bude snažit zapojit také místní komunitu do provozu Domova, například formou různých dobrovolnických aktivit. Jeho výjimečnost umocňuje i krásné prostředí Rváčova a Lomnice nad Popelkou, které se nachází přímo na Zlaté stezce Českého ráje.

Více na www.jicin.charita.cz)

Jmenování nového vedení v Havlíčkově Brodě a Rychnově

Havlíčkův Brod, Rychnov nad Kněžnou: Oblastní charita Rychnov nad Kněžnou má od 1. července nového ředitele, kterým se stal Bc. Jiří Janeček, předtím vedoucí NDC Zastávka. Za přítomnosti prezidenta Diecézní charity Hradec Králové Mons. Pavla Rouska a její ředitelky Ing. Anny Maclové pracovníci rychnovské Charity poděkovali a popřáli vše dobré loučící se ředitelce PharmDr. Iloně Mikušové. Vedení NDC Zastávka pro lidi bez domova se ujal Mgr. Zbyněk Oubrecht.

Nová ředitelka Bc. Veronika Vašíčková byla jmenována také v Havlíčkově Brodě. Do funkce nastoupila 1. srpna a hned začala jednat se zástupci biskupství o realizaci významného investičního záměru. Ke jmenování paní Vašíčkové poblahopřál také generální vikář Mons. Jan Paseka.

Více na www.rychnov.charita.cz a www.hb.charita.cz)

Den otevřených dveří v Domě sv. Josefa

Chotovice: V pátek 24. června jsme se po covidové přestávce konečně sešli v prostorách naší Oblastní charity Nové Hrady v Chotovicích, abychom veřejnosti představili novou přístavbu Domu sv. Josefa, kde jsou nyní kancelářské prostory, zázemí terénních služeb a byty pro lidi bez domova. Návštěvníci si mohli prohlédnout i úžasně kvetoucí zrekonstruovanou zahradu s altánem zakrytým tzv. zelenou střechou. Zahrada slouží převážně handicapovaným klientům denního stacionáře a sociálně terapeutických dílen, dále zaměstnancům a je i přístupná veřejnosti.

Dopoledne jsme zahájili mši svatou a pan farář požehnal nové prostory. Byli jsme potěšeni návštěvou paní Ing. Anny Maclové, ředitelky Diecézní charity Hradec Králové. Celé odpoledne nás provázela příjemná hudba sester Štanclových a nakonec nám zazpíval pěvecký sbor Vlastimil z Litomyšle. Rádi jsme také zavzpomínali na historii Charity a popovídali se zakladatelkou té naší. Děkujeme všem, kteří nás navštívili a strávili s námi příjemný den. Více také na www.novehrady.charita.cz.

Lenka Boštiková)

Hradecké setkání v rámci mezinárodního projektu Erasmus+

Hradec Králové: Diecézní charita Hradec Králové byla v posledním červnovém týdnu hostitelem partnerů z Německa, Rakouska, Itálie a Rumunska, kteří jsou zapojeni do mezinárodního projektu zaměřeného na posílení společenské soudržnosti v době krize v rámci programu Erasmus+. Pro hosty jsme připravili jednak přednášky a workshopy přibližující proměny soužití generací po sametové revoluci v České republice, sdíleli jsme dobrou praxi, zavítali jsme do Domova pro matky s dětmi v Hradci Králové a navštívili několik regionálních pamětihodností – Bílou věž, katedrálu Svatého Ducha, kostel Nanebevzetí Panny Marie, Hospitál Kuks nebo kostel sv. Mikuláše v Jaroměři včetně krypty.

Účastníky přivítal rovněž královéhradecký biskup Jan Vokál, který je provedl biskupskou rezidencí a přiblížil jim svoji životní cestu z emigrace zpět domů jako biskup. Příští setkání se uskuteční v italském Bolzanu.

Více na www.hk.caritas.cz)

(Partneři mezinárodního projektu v rámci programu Erasmus+ si během pobytu nabitě přednáškami a exkurzemi v charitních zařízeních prohlédli také naše krajské město. Foto: archiv DCH HK

Milostivé léto se vrací

Praha/regiony: Milostivé léto II. bude trvat tři měsíce, od 1. 9. do 30. 11. 2022, a znovu pomůže věřitelům a dlužníkům splatit dluhy, které jim narostly vlivem nesmyslně vysokých úroků. Novela zákona umožní zaplatit dlužníkům pouze jistinu (původní dluh) a administrativní poplatek exekutorovi. Nepropásněte druhou šanci, která může být poslední. Během prvního milostivého léta se podařilo smazat dluhy 15 tisícům lidí. Dlužníci mohou ukončit své exekuce pouze u veřejnoprávních věřitelů, pokud se k novele zákona opět dobrovolně nepřidají některé soukromé subjekty. Pro radu se můžete obrátit na charitní poradnu, kontakty naleznete v adresáři na ww.hk.caritas.cz.

Více o akci Milostivé léto II. také na www.charita.cz)

Oblastní charita
Havlíčkův Brod

Dobročinná
sbírka
pro Leničku.

BĚH ZA CHARITU

Bělohradská 1128, 580 01 Havlíčkův Brod

17. 9. 2022 | 16:00

POSTAVME SE
ZA VÍRU A SVOBODU

ČERVENÁ STŘEDA

Den připomínky všech
pronásledovaných
pro svou víru

23. LISTOPADU 2022

VÍCE INFORMACÍ NA
www.cervenastreda.cz
www.facebook.com/cervenastreda

#RED
WED
NES
DAY

